

ROVERSKÝ KMEN

skautský časopis
pro rovery
a rangers

Vedeš, roveříš,
a co děláš dál?!

OBSAH

Editorial **3**

PŘEHLED

Ze světa **4**

Z hnutí **6**

TÉMA

Od pracovní síly k roveringu: Jak (ne)funguje podpora roverů a rangers na střediscích **9**

Být vedoucím, roverem, vším? **13**

ROVERING

Sloupkořadí **16**

Příborská klapka aneb když se skauti stanou filmovými hvězdami **18**

CEJ z pohledu organizátora: Kdybych se mohl vrátit a celé to prožít znovu, udělal bych to **21**

OKNO

Skaut je někdy pěkná věda **25**

Za hranice? Dobrovolničit! **28**

Smím prosit? Ale jak na to! **34**

Pálíš, doutnáš, nehoříš? **37**

ČEKATELSKÁ

Čekatelské kurzy přibývají. Přesto jich chybí dvacet **40**

Skaut je hospodárný **42**

POZVÁNKY

Víkend pod sněhovou střechou **44**

Pozvánky **46**

Vydavatel

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 110 00 Praha 1

IC: 64934926

tel.: 777 663 997, e-mail: tdc@skaut.cz

web: www.skaut.cz/tdc

www.skaut.cz/obchod

Redakce

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 110 00 Praha 1

e-mail: kmen@skaut.cz

web: kmen.skauting.cz

archiv: casopisy.skaut.cz

Šéfredaktori

Kristýna Pechová – Týna

a Vojtěch Kousal – Kousy

Editor

Matěj Richtr – Vypravěč

Redaktoři

Simona Šustrová – Sasanka

Vojtěch Brodský – Wójtziech

Anna Vařeková – Barbie

Petra Běnková – Peta

Karolína Čermá – Kája

Petra Sýkorová – Surikata

Ondřej Vodička – Miego

Jonatan Šercl – Špion

Korektury

Kateřina Černá – Hvězdička

Lucie Víchová – Lucka

Marie Masnerová – Majda

Magdalena Grešová – Majda

Anna Hořejší

Dále na tomto čísle spolupracovali autoři článků, fotografií a ilustrací.

Autor titulní strany

Eliška Slavatová – Kori

IMAGEMAKERS

Grafická úprava a zlom

Imagemakers – Jitka Turbáková

e-mail: info@imagemakers.cz

www.imagemakers.cz

Tisk
Triangl, a.s.

Předplatné

SEND Předplatné s. r. o.

www.send.cz/skaut

Uzávěrka čísla 128 bude 15. ledna.

EDITORIAL

DRAHÉ ČTENÁŘSTVO,

druhé číslo Roverského kmene v pořadí je pro mě asi tím nejzajímavějším ze všech pěti, která každý rok vycházejí. Naplno se rozběhne školní rok a při pohledu do kalendáře se toho stane hodně, co bychom měli reflektovat. Mezi tyto události patří státní svátky 28. září, 28. října a 17. listopadu. V mnohých střediscích probíhají odložené střediskové sněmy, po kterých následují ty okresní. Toho všeho se jako rangers a roveři máme (a někdy musíme) účastnit.

Tímto se zabývá i hlavní téma čísla: **Jak skloubit aktivní roverský život a jinou činovníckou roli.** Týká se toho vše v rubrice Téma, v níž jsou mimo jiné příklady aktivních roverů a rangers, kteří kromě třeba oddílů vedou kurzy. Ze stejného soudku rovněž nabízíme komentář od šéfredaktorky o tlačením rovestva do vůdcovských rolí. Jak se z toho všeho nezbáznit a zachovat si klid na duši přináší text s názvem Pálíš, doutnáš – neboříš?

Z pohledu redakce nabitý kalendář, osobní i roverský, zas tak veselý není. Chceme se věnovat jak věcem, které se staly, tak i těm, které se budou dít, a na to všechno nám zbývá málo času. Vybalancovat obsah časopisu je tak v tomto období těžší než v ostatních číslech. Z již zmíněné čerstvé minulosti přinášíme reportáž z Příborské klapky. Na krásnou zimní budoucnost láká pozvánka na událost Předěl. Pro inspiraci v organizování nabízíme dva články: Jak si uspořádat ples a Jaké je organizovat velké akce.

Zajímavé téma na pokračování, kterému se věnuje Surikata, je problematika naplnění čekatelských kurzů a jejich kapacita. Více se dočtete v článku Jak jsou na tom v současnosti čekatelské kurzy? Praktické tipy, jak můžeme být hospodární ve smyslu skautského zákona, na což se během Svátků poměrně snadno zapomíná, rovněž najdete v rubrice Čekatelská.

Čtenému oku čtenářstva v rubrice Okno by též neměl ujít text o tom, jak to probíhá, když je skauting předmětem zkoumání v rámci různých vědeckých prací.

Takže už zastav plánování zimní výpravy, zabal se do plédu, do ruky si vezmi hrnek s čajem, kafem, punčem... a vrhni se do čtení nového Roverského kmene!

**Matěj Richtr – Vypravěč
editor RK**

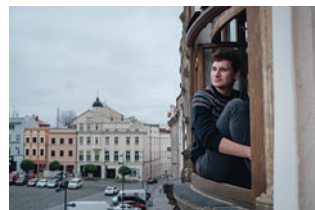

FOTO MICHAL DOBEŠ – DOBI

ZELENSKYJ UDĚLIL PRAŽE ČESTNÝ TITUL MĚSTO-ZACHRÁNCE

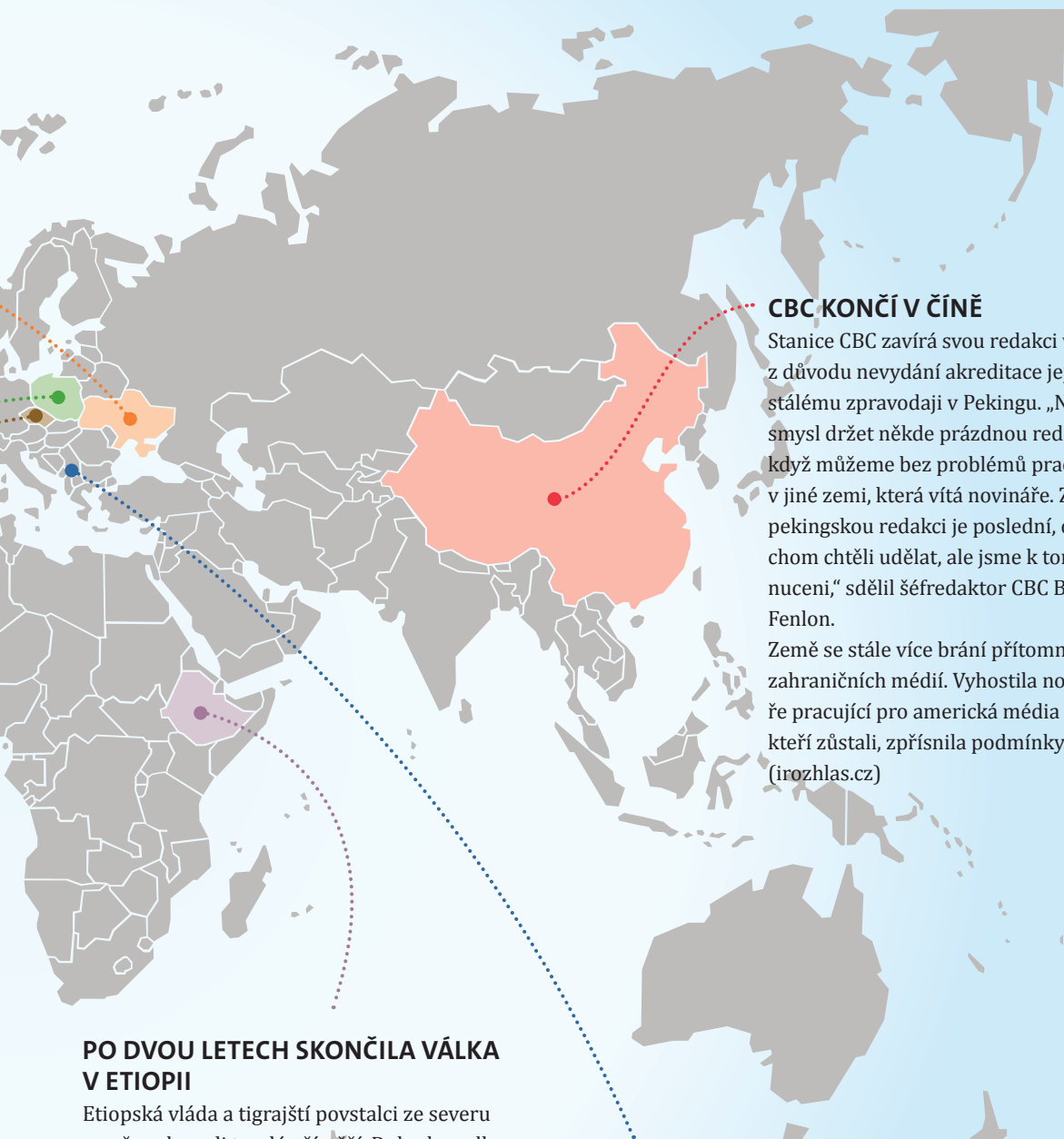
Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj vyznamenal Prahu za projevový humanismus, milosrdenství, solidaritu a pomoc Ukrajině i občanům samotným v těžké době. Podle ukrajinských médií patří Praha už od začátku ruské invaze k největším spojencům Kyjeva, českou pomoc Ukrajině vyčíslují v řádech několika desítek miliard korun. Přátelství a spojenectví mezi oběma zeměmi symbolizuje poštovní známka „Jsme spolu“, která byla prvně představena 28. října, v den udělení titulu Město-zachránce. (ceskenoviny.cz)

ČESKÁ TELEVIZE ZVEŘEJNILA PROGRAM VÁNOČNÍHO VYSÍLÁNÍ, UVEDE DVĚ NOVÉ POKÁDKY

Na Štědrý den zažije svou televizní premiéru pokračování úspěšné pohádky Tajemství staré bambitky, na Boží hod pak Krakonošovo tajemství. „V obou je vše, co mají správné pohádky mít. Jsou vtipné, napínavé a nechybí dobrý konec,“ uvedl generální ředitel České televize Petr Dvořák. Dále se diváci mohou těšit na oblíbené vánoční klasiky, záznam koncertu Karla Gotta nebo také na film Zátopek. (ct24.cz)

POLSKO MÁ OBAVY Z HYBRIDNÍ VÁLKY, U HRANIC S KALININGRADEM POSTAVÍ PLOT

Polský ministr obrany Mariusz Blaszczak oznámil, že Polsko vybuduje na své hranici s Kaliningradskou oblastí plot z železobetonového drátu. „Stavba dočasné bariéry, vysoké 2,5 metru a hluboké 3 metry, začne okamžitě,“ uvedl na tiskové konferenci na začátku listopadu. Stavba plotu je reakcí na politiku „otevřeného nebe“, která platí pro kaliningradské letiště Chrabrovo. To je od října otevřeno přímým letům z Turecka, Běloruska a dalších „spřátelených zemí“. Stavbou plotu chce Polsko zamezit nelegální migraci z Asie a Afriky do Evropy. (seznamzpravy.cz)

CBC KONČÍ V ČÍNĚ

Stanice CBC zavírá svou redakci v Číně z důvodu nevydání akreditace jejímu stálému zpravodaji v Peking. „Nemá smysl držet někde prázdnou redakci, když můžeme bez problémů pracovat v jiné zemi, která vítá novináře. Zavřít pekingskou redakci je poslední, co bychom chtěli udělat, ale jsme k tomu nuceni,“ sdělil šéfredaktor CBC Brodie Fenlon.

Země se stále více brání přítomnosti zahraničních médií. Vyhostila novináře pracující pro americká média a těm, kteří zůstali, zpřísnila podmínky.

(irozhlas.cz)

PO DVOU LETECH SKONČILA VÁLKA V ETIOPII

Etiopská vláda a tigrjští povstalci ze severu země podepsali trvalé příměří. Dohoda vedla k ukončení všech bojů, odzbrojení válčících stran a obnově zákonného uspořádání, služeb a humanitárních dodávek. Lékařská péče v povstaleckém regionu byla poslední rok na velmi špatné úrovni. Kvůli nedostatku základních léků lidé umírali i na snadno léčitelné nemoci. Během dvou let konfliktu zemřely statisíce lidí a tři miliony opustily své domovy. (irozhlas.cz)

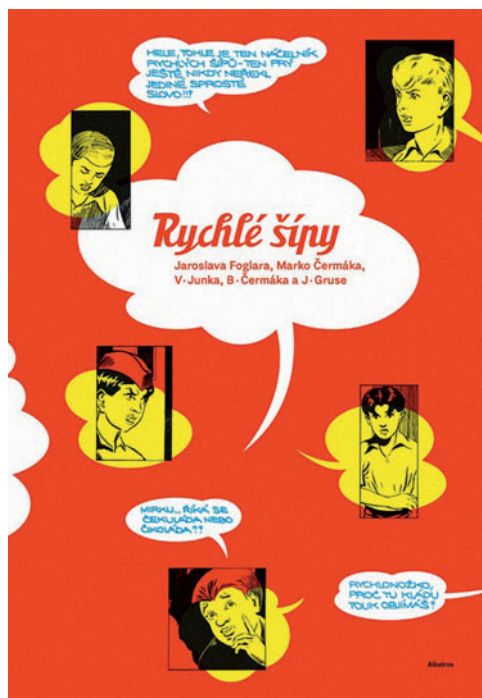
KOSOVO ZAKAZUJE ETNICKÝM SRBŮM POUŽÍVAT STARÉ SPZ

Srbové žijící v Kosovu budou moci od dubna jezdit pouze s novými kosovskými registračními značkami. Mnozí z nich stále používají staré z dob Slobodana Miloševiče začínající písmeny KM – Kosovská Mitrovica. Bělehrad, který Kosovo neuznává, to považuje za útlak svého obyvatelstva. (ct24.cz)

JESTŘÁBOVA DÍLA SE DOČKALA NOVÉHO VYDÁNÍ

Česko – Nové vydání Rychlých šípů přináší i dosud nevydané příběhy od Jaroslava Foglara – Jestřába. Souhrnné vydání vychází po dvouletých přípravách, kdy se kromě jiných úprav retušovaly a sjednocovaly barvy. Vydání navíc obsahuje 13 nových příběhů podle původních konceptů autora.

Na knize spolupracovali mimo jiné Roman Šantora – Bobo ze Skautského archivu i původní ilustrátor Marko Čermák. Knihu doplňují dvě odborné statě od Martina Foreta z Univerzity Palackého. Knihu vydalo nakladatelství Albatros, které ji na svém eshopu nabízí za necelých 800 korun. (České noviny)

NA BARRANDOVĚ SE POZNÁVALO VEDENÍ JUNÁKU

Praha – Vedení skautů se sešlo v Praze v polovině října. Přibližně 60 účastníků se skládalo ze zástupců Výkonné rady, Náčelnictva, kanceláře Ústředí, skautských odborů a pracovních skupin, zúčastnili se i zástupci Roverského kmene.

Akce měla za cíl seznámit se s ostatními lidmi, kteří se podílejí na chodu organizace. Tato událost, která nese název Ústřice, nabídla k řešení dva diskuzní bloky – jak klimatická změna ovlivní v budoucnu skauting a tvorba strategických témat na dalších osm let.

Na závěr setkání Výkonná rada poděkovala všem dobrovolníkům a dobrovolnicím za dlouhodobou práci pro Junák. (zpravodajstvi.skaut.cz)

PRO REGISTRACI DO JUNÁKU MAJÍ STŘEDISKA ČAS DO KONCE LEDNA

V polovině listopadu Junák – český skaut spustil registraci pro rok 2023. Odevzdání probíhá přes skautIS a za středisko, pří- stav a ZvOJ musí být registrace odevzdaná nejpozději do 31. ledna 2023. Okresy mají termín 14. února 2023 a kraje do 28. února 2023. Na zaplacení mají všechny jednotky o měsíc víc.

Základní registrační poplatek činí 335 korun s časopisem, bez něj potom 295 korun. Za STS se připláčí dalších 200 korun, za členskou kartu 25 korun. Výše registrace se může v jednotkách lišit, protože mají právo si schválit vlastní částku.

Další informace jsou k dispozici ve Směrnici o registraci pro rok 2023 na Křižovatce. (zpravodajstvi.skaut.cz)

ROVERNET NABÍZÍ KALENDÁŘ ROVERSKÝCH AKCÍ

Znovu začal fungovat kalendář roverských akcí. Je dostupný na roverských stránkách rovernet.cz v záložce Kalendář. Jsou v něm viditelné jak zážitkové akce, které jsou určené pro rovery a rangers, tak i vzdělávací kurzy.

Příspěť do kalendáře svou akcí má možnost každý. Stačí vyplnit formulář na stejných stránkách a v něm uvést: název, datum a místo konání, popis a popřípadě vložit pozvánku na akci. Dále si každý může přidat kalendář roverských akcí do svého osobního kalendáře pomocí propojení přes aplikaci Google Calendar.

Kalendář je členěný po měsících a každá akce má svou barevnou tečku pro snadnou orientaci o délce trvání.

SKAUTI SE ZNOVU SEŠLI NA NEJVĚTŠÍ ONLINE AKCI

Skautky a skauti se znovu setkali na jamboree, tentokrát pomocí rádiových vln a internetového připojení. JOTA-JOTI letos proběhlo o víkendu 14.–16. října. Odhadem se účastnilo na 4 miliony skautek a skautů, z toho téměř půl milionu na oficiální platformě JOTA-JOTI.

Premiéru na tomto ročníku mělo vydání skautského NFT, nezaměnitelného digitálního tokenu, který právě tuto akci představuje. Účastníci také mohli diskutovat o tématech, která jsou pro skauting důležitá, například o životním prostředí a udržitelnosti nebo well-beingu. (scout.org)

TÉMA

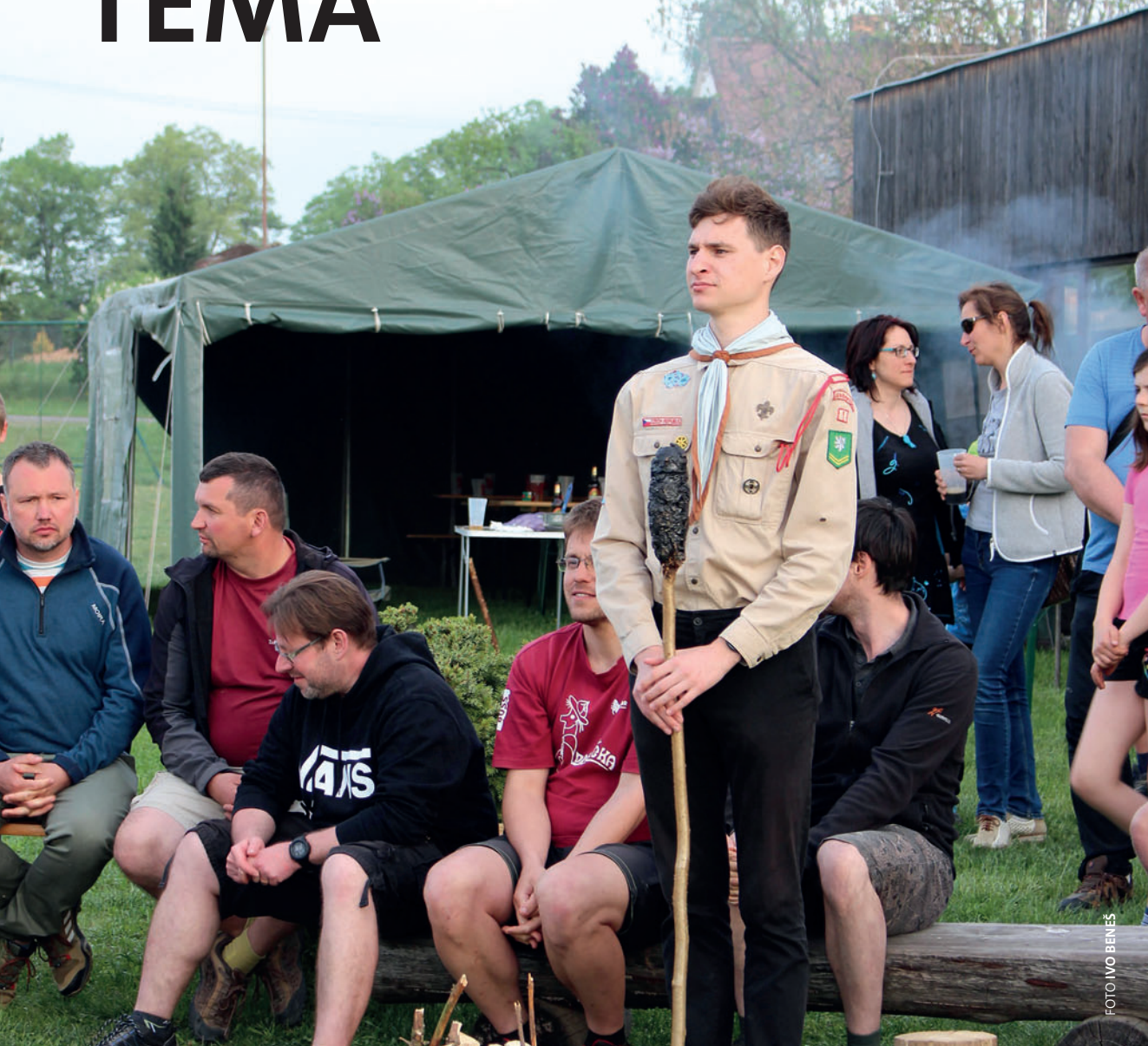

FOTO IVO BENEŠ

Od pracovní síly k roveringu: Jak (ne)funguje podpora roverů a rangers na střediscích
Být vedoucím, roverem, vším?

OD PRACOVNÍ SÍLY K ROVERINGU: JAK (NE)FUNGUJE PODPORA ROVERŮ A RANGERS NA STŘEDISCÍCH

AUTOŘI ONDŘEJ VODIČKA – MIEGO, TOMÁŠ KLÁPA – KYBLÍK

Roveři a rangers jsou ze své podstaty velmi rozmanitá skupina – středoškoláci, vysokoškoláci i pracující. Každá část má rozdílné zájmy a potřeby. Zatímco někteří zažívají na svých skautských střediscích velkou podporu, jiní jsou zase vnímáni pouze jako pracovní síla a vedoucí skautských oddílů.

Julie Tymelová je velmi aktivní rangers. Vede oddíl vodních skautek v Novém Městě nad Metují, k tomu působí jako instruktorka na čekatelském kurzu Habanero a pomáhá na zdravotnickém kurzu Cukříček. „Očekávám, že se ze všech těch aktivit na jaře možná zblázním, protože tam budou vrcholit různé akce. Ať už oddílové nebo čekatelské,“ přibližuje Julča svoji vidinu nového roku. Snaží se však velkému tlaku předejít včasnou přípravou programů.

Ptám se jí, jestli kvůli velkému záprahu ve skautu v kombinaci se školou nepocituje vyčerpaní. „Kdybych neměla čas i sama na sebe, tak bych do těch aktivit nešla. Podle mě záleží hlavně na osobní odpovědnosti, chuti se aktivitám věnovat a na tom jak se s tím člověk zvládne časově poprat,“ říká Julča. Vnímá ve svém okolí skauty a skautky, kteří podle ní nemají takovou míru odpovědnosti, což se projevuje na nepravdivé účasti na oddílových akcích.

Podobnou situaci zažívá i Leontýna Maurerová – Rusalka. V jejím oddíle je už dlouhou dobu citelný personální nedostatek, tudíž je potřeba každá ruka. Před několika lety jim odešla desetičlenná skupina roverů. „Nyní u nás v oddíle máme čtyři rovery, dva z nich vedou schůzky společně se starším

vedoucím. Já sama vedu dvě družiny, což mi zabere několik hodin volného času týdně, k tomu ještě samozřejmě škola a další povinnosti jako čekatelský kurz,“ popisuje Rusalka.

„Poslední dobou je toho opravdu moc. Přestávám stíhat termíny do školy. Ve skautu taky nic moc, protože vůdce oddílu je čerstvě po operaci, takže mám oddíl víceméně na povel,“ dodává Rusalka.

Mohla by problém vyřešit větší podpora střediska? „Středisková rada nám proplácí kvalifikační kurzy, další podoby podpory si však neumím představit. I kdyby středisková rada s něčím přišla, tak by o to roveři nejspíš nestáli,“ shrnuje Julča. Její pocity vůči střediskové radě jsou spíše negativní. Když jde jako vedoucí oddílu na střediskovou radu, tak jde do „jámy lvové“, protože tam jsou výrazně starší vedoucí a nálada je napjatější než na oddílových radách.

Roveři a rangers z Julčina kmene nemají se střediskem dobrou zkušenost, takže by podle ní ani na program organizovaný střediskovou radou nepřišli – svůj čas by raději strávili jiným způsobem. Roverům tedy nezbyvá moc jiného, než si motivaci držet sami, což z dlouhodobého hlediska může být velkou výzvou. Šlo by dělat něco jinak?

KRUČKY K PODPOŘE

Střediska se v mnoha případech snaží roverům a rangers pomáhat, k větší podpoře ale často chybí personální pokrytí. „Je to těžké, když se u nás dost kumulují funkce, takže jsem roverská zpravodajka i zástupkyně vůdce střediska. Měla bych teda podporovat sama sebe...“ líčí svoji situaci Zuzana Illeová – Beran ze střediska v Jindřichově Hradci.

Ucelený roverský program chybí i v kyjovském středisku. „Roverům se aspoň v rámci možností dělá program zvláště na akcích pro děti. Například na táboře mají roveři jiný program než mladší členové. Snažíme se využívat mimostřediskových akcí, není jich ale mnoho,“ říká roverský zpravodaj Šmudla ze střediska. Podle něho je pro podporu roverů potřeba alespoň jeden člověk, který pro ně není jenom zdrojem informací, ale vytváří jim program a úzce s nimi spolupracuje.

Nedostatečnou podporu motivujících a inspiračních kurzů vnímá i šéfka odboru personalistiky Petra Bašová – Fidla. „Mrzí mě, že dlouho nefungují kurzy jako Svatoplukovy pruty, které mají za cíl inspirovat rovery a ukázat jim, že roving není jenom vedení oddílu. Podle mě jsou kladené příliš velké klasifikační nároky na rovery, takže jim pak nezbyvá prostor účastnit se kurzů, které jsou dělané vyloženě pro ně jako věkovou skupinu,“ vysvětluje Fidla.

ROVEŘI NAD ZLATO

Některé kroky vedoucí ke zlepšení situace jsou zmíněné už v první části textu. Jde například zajistit člověka, který se věnuje roverům, či finančně podporovat účast na roverských akcích. Zásadní však podle šéfky personálního odboru je, aby středisková rada vnímala rovery a rangers jako výchovnou kategorii.

„Od členů střediskových rad slyšíme stesky, že roverský kmen bere lidi oddílů, že roveři nechtějí převzít zodpovědnost a podobně. Když jsme však

rozebírali tuto situaci s lidmi, kteří dlouhodobě s rovery pracují, tak nám vycházelo najevo, že tyto stesky přichází ze středisek, kde roveři nemají žádnou nebo jen minimální podporu. Nevnímají je jako výchovnou kategorii,“ přibližuje Fidla.

Jakmile se začne nad rovery přemýšlet jako nad výchovnou kategorií, změní se i zacházení s nimi. Je potřeba se oprostit od představy, že z roverů musí me udělat vedoucí oddílu nebo někoho, kdo dělá pro středisko nějakou důležitou práci.

„Roveři potřebují svůj vlastní program, aby se mohli rozvíjet. Když je budeme podporovat, tak nám energii nějakým způsobem vrátí, ať už v uvozovkách jenom malou pomocí na brigádě, nebo v budoucnu mohou přivést nové členy. To však není nejpodstatnější. Hlavním cílem skautingu je dělat svět kolem sebe lepší a to bychom měli mít pořád na paměti,“ doplňuje Fidla.

Příkladem podpory roverů ze strany oddílu může být Adam Šanovec – Rádio, oddílový vedoucí z Olomouce. „Vstřícný a otevřený přístup k roverům je u nás v oddíle dlouholetou tradicí i přesto, že většina z nich z kapacitních důvodů zastává nějakou funkci v oddíle,“ uvádí Rádio. On sám popisuje tábory pro rovery, které byly plně zážitků a osobního rozvoje. „Také během roku jsme nezaháleli, vždy proběhly alespoň dvě pořádné roverské akce a pár schůzek,“ vzpomíná Rádio.

Během karantény kvůli covidu však roverská činnost upadla a roveři vyrostli do věku činovníků. „Snaha nicméně přetrvala a po delší pauze se roverský program dává do pohybu. Máme už naplánovaných několik roverských akcí. Já osobně už nemám kapacitu je sám organizovat, ale funguji spíše jako komunikační manažer,“ dodává Rádio s tím, že roveři jsou u nich důležití pro běh a fungování oddílu.

Jak tedy předchází jejich přetížení? „Nováčky do dění zapojují postupně, aby si byli jistí tím, co dělají a mohli se z toho poučit. Zároveň jim však nechávám trochu volnosti, aby mohli sbírat vlastní zkušenosti. Samozřejmě rovnoměrné rozložení úkolů nejde vždy úplně hladce. Měli jsme například kluka, který si nechtěl dát vymluvit žádný úkol, i když jich měl zjevně až příliš. Nechtěl se jich vzdát, protože si myslel, že když je neudělá on, tak zůstanou nedokončené. To se však zlepšuje, nedávno ten rover dobrovolně složil funkci, takže to byl můj malý úspěch,“ směje se Rádio.

„Moc velká očekávání od roverů nemám. Mé požadavky jsou, aby si v oddíle našli něco, co je baví a chtějí to dělat,“ dodává vedoucí oddílu. Ne každý oddíl či středisko ovšem na rovingu tolik dbá. Když se Rádio ke konci rozhovoru ptám, co by takovým jednotkám doporučil, odpovídá:

„Oddíly by neměly využívat rovery jako pracovní sílu. Pokud se tak děje, je něco špatně. Nebojte se ptát jich samotných, co by chtěli. Není nic horšího, než připravovat program pro někoho, kdo o něj nestojí. A vy roveři, roverská akce nemusí být nijak složitá. Zajděte si s pár lidmi z oddílu do kina, divadla nebo na punč. Nebojte se jezdit mimo oddíl na celostátní akce. Hlavní je, aby vás to bavilo a aby vám skauting stále dával smysl.“

Protože opakovaně zaznívá, že na některých střediscích chybí podpora roverů, nebo je pouze částečná, se odbor personalisty ve spolupráci s roverským odborem rozhodl vytvořit

speciální program pro střediskové rady. Workshop s názvem *Roveři nad zlato aneb jak podpořit rovery, abychom měli činovníky* pracuje se střediskovou radou právě na tom, aby došlo k uvědomění, že primárním cílem je rovery rozvíjet. ●

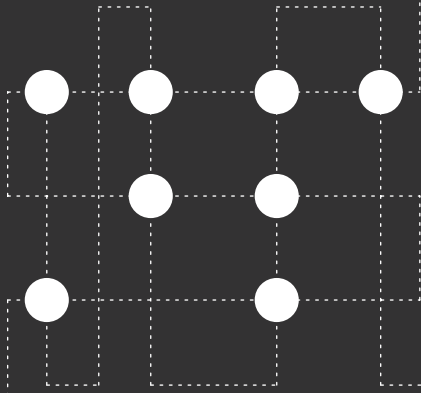
Tipy na podpoření rovingu

Program Roveři nad zlato
program Otvírák
metodika pro rovery a rangers
rovernet obecně
roverské kurzy (Fons apod.)

inzerce

NEVIDITELNÁ STEZKA PRAHOU

www.neviditelna.cz

Velké, romány!

Alma — Rekrut 244 — Lampička

→ baobab-books.net

BÝT VEDOUCÍM, ROVEREM, VŠÍM?

AUTORKA KRISTÝNA PECHOVÁ

S příchodem patnáctých narozenin se většinou stává náš život o mnoho zajímavější. Vyřizujeme si první občanku, nastupujeme na střední školu, pravděpodobně se do někoho zakoukáme a taky se stáváme členy roverského kmene. Ve skautu však bývá před rovery a rangers často postaveno dříve či později velké rozhodnutí. Stanu se plnohodnotným členem kmene, nebo se budu zároveň snažit vést oddíl?

A ZASE TO ICH DIEN

Zatímco dospíváme ve skautských hodnotách, provází nás různá hesla. Nejprve se učíme a poznáváme, poté se připravujeme na nové výzvy, a nakonec přichází poetické „Ich Dien – Sloužím“. Příběh služby jsme už zcela jistě slyšeli a četli mnohokrát, nemohu si však odpustit nezmínit ho v souvislosti s vedením oddílu v roverském věku.

Sloužíme sobě, ostatním a vlasti. Někdy však více než sami sobě a vlasti máme potřebu sloužit druhým. Zřejmě je to přirozené, a možná právě proto někteří roveři dodávají k heslu „Sloužím“ dovětek „... protože musím“. Během několika, někdy i desítek let se nám věnovali naši vedoucí. Darovali nám svůj čas, pozornost, vědomosti a přátelství. Byli naším vzorem i důvěrníkem. Nelze se divit, že jakmile dospějeme, chceme kus toho, co jsme dostali, dát zase druhým.

Když jsem se jako skautka ptala svojí vedoucí, proč vede náš oddíl, odpověděla mi, že vůdcovství vidí jako předávání poctivě a že se jí líbí představa, že jednou budoucí vůdkyně vychová právě ona. Býváme tedy nepřímou vedení k tomu, abychom vedli. Dokud jsme skauti, je tato čest a povinnost pouze okrajovou představou. Pak ale padne patnáct let a najednou se na nás ze všech stran hrnou nabídky na ušlechtilou činnost či prosby o pomoc. Samozřejmě jsou i jiné cesty, jak se dostat k vůdcovství. Možná

jste jako rádce či rádkyně byli hlavou svojí skautské družiny a jako roveři nechcete opustit oddíl, na který máte tolik krásných vzpomínek. Nebo se chcete stát svým vlastním hrdinou a začít vést oddíl.

JAKÝ MÁ BÝT VEDOUCÍ?

Na otázku, jaký má být ideální vedoucí, by možná stálo za to udělat anketu. Určitě by se našly příjímavé vlastky typu rozumný, přátelský, férový, empatický, schopný a další úctyhodné atributy. Dovolím si však nabídnout ještě jeden. Vedoucí by měl být ten, kdo ví, že jím chce být. Měl by vědět, proč chce vést oddíl, co od toho očekávat a jakým směrem se chce jako vedoucí ubírat. Myslím si, že klíčovou částí vůdcovství je motivace. Ta může pocházet z našeho nitra nebo z našeho okolí. Zcela jistě žádné rozhodnutí není černobílé, a tedy ani pohnutky k vedení oddílu nepřicházejí pouze z vlastního uvážení nebo z doporučení ostatních. Velmi často však v tomto rozhodování spíše sehraje roli akutní nedostatek pomocníků u dětských oddílů než nadšení a touha jednotlivce získat novou funkci ve středisku. Je to tak správně? Na to si asi musíme odpovědět každý sám a záleží, z jaké perspektivy se na situaci díváme.

Pokud jsem dlouholetou vedoucí dětského oddílu a toužím svoji pochodeň předat dál, dokud ještě hoří, perspektiva mladých a nadšených pomocníků, kteří po mně vedení časem převezmou, pro mě bude

jako balzám na duši. Na druhou stranu, jestliže jsem průvodkyně roverského kmene nebo družiny, chvíle, ve které se moji soukmenovci musí rozhodovat, jestli budou na táboře pomáhat u dětí, nebo se účastnit roverského programu, pro mě bude pravděpodobně velice nepřijemná.

Položím si otázku. Může být vedoucím někdo, kdo stále ještě hledá sebe sama a je stále ve výchovné kategorii Junáka? Příběhy mnohých mých přátel včetně toho mého dokazují, že zřejmě ano. Pokládám si tedy další otázku. Co určuje, kdy jsme připraveni přijmout nové vedoucí? Je to chvíle, ve které je vedoucích akutní nedostatek, nebo okamžik, kdy máme k dispozici vůdce, kteří se na tuto úlohu připravili a vědí, co všechno obnáší?

PROČ POŘÁD ŘÍKÁME ANO?

Když jsem se zúčastnila vůdcovského kurzu Rovel+, naučila jsem se jednu ze zásadních věcí pro svoje budoucí roverství a vůdcovství. Jeden z našich instruktorů nám vysvětloval zásadní superschopnost, kterou by měl mít každý vedoucí. Pod touto schopností se skrývalo tajemné slůvko „ne“. Učili jsme se následovně: pokaždé před nás byla postavena situace, ve které bylo opravdu těžké říci ne. Naším úkolem bylo zakřičet svoji odpověď co nejhlasitěji.

Pomůžeš zachránit rozpadající se oddíl? Ne. Nemáš čas stát se vedoucím nově vznikající družiny? Ne. Pomůžeš nám zorganizovat střediskovou výpravu? Ne. Středisko se rozpadá, všichni se chystají skončit se skautem, ale jen ty ho můžeš zachránit! Ne!

Říct ne bývá skutečným problémem, se kterým se potýká nejen každý vedoucí, ale i všichni roveři a rangers. Samotný rovering se v očích dospělých členů střediska nemusí zdát vždy dostatečný, ačkoli se jedná o období, ve kterém stále dospíváme a hledáme svoji skautskou cestu. Přidávat k této roli vedení oddílu nebo družiny může novým roverům a ran-

gers nabídnout nové zážitky, ale zároveň je zatížit povinnostmi, kvůli kterým se nebudou moci aktivně věnovat roverství a zapadnou do oddílového života dříve, než si zkusí, jaké to je být součástí roverského kmene. Situace se samozřejmě liší v každém středisku. Některá mají propracovaný systém roveringu, jiná bojují se založením roverského kmene. Někdy po opuštění skautského oddílu mladým roverům zbývá jediná možnost, jak se zapojit ve středisku, a to právě vedením oddílu.

A CO TEDY DÁL?

Přála bych si, aby existoval jednotný návod, jak postupovat se začínajícími rovery a rangers tak, aby měli možnost se rozvíjet v roveringu, a zároveň, aby střediska neutrpěla nedostatkem vůdců a jiných pomocníků. Nezbyvá však, než se zamyslet nad tím, jakým způsobem hledáme síly do vedení oddílů a pokud sáhneme po někom z roverského kmene, měli bychom mít na paměti, že jsou stále součástí výchovné kategorie Junáka a mají právo na roverskou oddílovou činnost. Roveři a ranger nejsou nástrojem, nýbrž samostatnou skupinou s vlastní identitou, která se stále mění a rozvíjí.

Vycházet roverům vstříc v těchto situacích může být někdy snazší, než se zdá. Pokud by se vaši roveři nebo rangers rádi zúčastnili programu s ostatními, občas stačí požádat o pomoc na akci či táboře někoho z vedení jiného oddílu nebo z organizačního týmu.

Pro rovery, kteří se přese všechny překážky přidají do vedení oddílu, přeji vám všem mnoho zdarů a krásných vzpomínek. Vést oddíl je nezapomenutelnou zkušeností, která vás bude tvořit a rozvíjet jedinečným způsobem. Jen nezapomeňte na to, že rovering může být mnohem víc, než jen sloužit ostatním.

Je to čas, kdy se můžete soustředit na svůj osobní rozvoj, navazovat nové vztahy, nacházet nové zkušenosti a hlavně objevovat svoje vlastní já. ●

ROVERING

Sloupkořadí

Příborská klapka aneb když se skauti stanou filmovými hvězdami
CEJ z pohledu organizátora

Sloupek inspirace

JAK ZPESTŘIT ROVERSKÝ PROGRAM?

Jednoznačnou odpovědí jsou výzvy všeho druhu. Některé můžete plnit sami, jiné jako celý kmen. Důležité je zvolit si správnou výzvu. Takovou, co nebude příliš těžká a její plnění vás nedemotivuje.

Jak taková výzva může vypadat? Záleží na tom, co vás v kmenu láká a zajímá. Fantazii se meze nekladou. Jako příklad bych však uvedla výzvu, o jejíž plnění se snažili ostravští skauti, a to ujít 100 kilometrů za 24 hodin.

Podnikli celkem dva pokusy. Jeden v květnu, druhý na začátku září. Při prvním pokusu většina ušla 50 kilometrů, celou trasu nezvládl nikdo. Při druhém pokusu se už skauti poučili z minula a vyšli místo ráno už večer a upravili trasu. Při tomto pokusu dopadli mnozí stejně. Do druhé půlky chtěli vyrazit čtyři z nich. Jednoho však postihly žaludeční potíže a druhého křeče, a tak vyšli jen dva. Dvacet kilometrů před cílem zůstal poslední mohykán, který pak zbytek trasy došel dočista sám, pouze s klacíkem v ruce připomínajícím bambusovou hůl, o který se opíral. Gratulace, Jájo!

Pár tipů na závěr:

1. Jděte ve větším počtu a navzájem se motivujte.
2. Vyrazte večer, abyste tu horší, noční část měli za sebou a druhou půlku trasy šli ve dne.
3. Vezměte si náhradní ponožky.
4. Zvolte trasu tak, abyste šli co nejméně po betonu.
5. Užijte si to.

Petra Běnková – Peťa

Sloupek Roverského odboru

NOVINKY Z ROVERSKÉHO ODBORU

Po letní pauze se aktivita Roverského odboru opět rozjela naplno. S tím souvisí velká změna v jeho vedení. Michal Holobrádek – Majkl, který odbor vedl od prosince 2019, svou roli předává dál. Odbor nově povede tandem Jakub Zoblivý – Makča a Julie Motalová – Julča.

Ve spolupráci s programovým týmem ústředí Junáka intenzivně pracujeme na přepracování konceptu projektů a výzev. Zatím jen prozradím, že aktuálně dokončujeme obsah a přes zimu se vrhneme na formu. Na jaře vám snad už budeme moci představit pilotní verzi. Těšte se!

Dále s programovým týmem revidujeme způsob, jakým roving představujeme novým roverům. Doposud tuto roli plnila brožurka Roverský začátek. Pokud máte ze své zkušenosti nějaké podněty k úvodu do rovingu, nebojte se nám napsat na ro@skaut.cz.

Nejspíš jste zaregistrovali, že vám v říjnu nepřišel do schránek Roverský díář, který mimo jiné obsahoval termíny akcí. Ty můžete snadno nalézt v kalendáři na Roverském rozcestníku (www.rovernet.cz).

Ve spolupráci s Odborem pro personalistiku v těchto dnech dokončujeme přípravu semináře Roveři nad zlato. Seminář se týká důležitosti péče o rovery nejen pro ně samotné, ale i pro personální stabilitu středisek. Pokud je toto pro váš oddíl nebo středisko palčivé téma, nebojte se nám ozvat. Seminář a další nabídku programů na klíč najdete na Křižovatce.

Krásnou zimu přeje Roverský odbor.
Julie Motalová – Julča

Sloupek zamyšlení

VÝPRAVA ČE(S)KÁ

Hranice nejsou nic víc než umělý konstrukt civilizace. Nic neznamenají. Svět na nich nekončí. Ba naopak. Zde končí domov, jistota, oslepující pocit bezpečí, ale svět začíná.

Volá mě, volá. A já nejsem hluchý. Vždy, mohu-li, otevřu dveře.

Uzavíráme se, stahujeme se a uzavíráme před světem. Jsme pohodlní, lenošiví, spokojeni s chabým málem. Nebojme se, je to náš svět!

Bratr Jaroslav Novák – Bratřka nezapočal v roce 1934 transformaci pražské Pětky ve vodácký oddíl ničím menším než jugoslávskou námořní výpravou ve Středozemním moři.

Sláva všem, kdo utíkají do světa! Adorujme dobrodruhy opouštějící teplo oddílové klubovny, hledající Neznámo za horizontem českým.

Lezu po maltézských skalách, skáču ze středomořských útesů, objevuji podmořský svět. Svoboda mně a mé partě kamarádů ukazuje krásy malého zapomenutého ostrova mezi románským a arabským světem – Genius Loci.

Hranice odděluje, pojďme spojit! Kolik známe skautů s jinou domovenkou? *Skautské ideály spojují svět a my sedíme doma na zadku.*

Michal Dobeš – Dobi

inzerce

TÁBOROVÁ ORDINACE

bestseller nejen pro zdravotníky

Ve spolupráci s nakladatelstvím Portál je tu dotisk příručky, která byla před létem vyprodána během pár dní.

knihy
280 Kč

Akční
balíček
knihy

+ 20 náplastí

celkem
345 Kč

Skautské
náplastí

10 ks
55 Kč

skaut.cz/obchod

PŘÍBORSKÁ KLAPKA ANEB KDYŽ SE SKAUTI STANOU FILMOVÝMI HVĚZDAMI

AUTOR PATRIK NEDOMA – PAŤA

„*Kamera, klapka, JEDEM!*“ Tuto frázi zná určitě každý správný filmový tvůrce. Než však tato slova zazní, předchází tomu spousta a spousta dalších věcí – vymyslet námět, napsat scénář, sehnat herce, vyrobit kostýmy a rekvizity, domluvit natáčecí lokace a zajistit catering. A ani potom to není žádná procházka růžovou zahradou. Musí se točit a točit, upravovat scénář, stříhat, mixovat, barvit, renderovat a hlavně se nezbláznit.

Tento proces normálně trvá skoro rok, někdy i déle. Skauti jsou však výjimkou, vše dokážou vymyslet a natočit za jeden víkend nebo i den. A právě takoví skauti a skautky se v sobotu 5. listopadu sešli ve Skautském domově v Příboře na již 8. ročníku roverské akce nazvané Příborská Klapka, festivalu krátkých skautských amatérských filmů, které vznikají v režii roverských kmenů, skautských vedoucích nebo i v družinách skautů a skautek.

Historie Klapky sahá do roku 2006, kdy se ve velkém sále příborské klubovny odehrála slavnostní premiéra filmu *Kosti*. Tento film vznikl v režii tehdejších vedoucích příborského střediska a měl obrovský úspěch. Proto se zrodila myšlenka pořádání filmového festivalu a hned další rok se konal 1. ročník. Během něj a v průběhu dalších let se na Klapce představily přes tři desítky filmů nejrůznějších žánrů, od komedií a „akčňáků“ přes telenovelu až po krimi či horor. Se svým filmem se na festivalu představili například skauti z Rožmitálu pod Třemšínem, Kolína, Rychvaldu, Pardubic, Kralup nad Vltavou nebo Břec-lavi, zkrátka z celé republiky.

TVŮRCI ZPRACOVALI I POPULÁRNÍ VIDEOHRU

Teď ale dost historie a hurá zpátky do současnosti. Konkrétně do první listopadové soboty. Příborský kostel právě odbíjí půl páté, velký sál příborského Skautského domova je téměř plný, jen pár míst je volných. Odhadem čeká na letošní snímky okolo 60 diváků. To už ale přichází naši noví mladí moderátoři Honza a Nelča a vítají všechny diváky: „*Vítáme vás na 8. ročníku Příborské Klapky, scházíme se tady po ročním nuceném odkladu. Koronáč nás však nedostal, a my se tak vracíme zpět silnější než kdy jindy s novým rekordem. Letošního ročníku se totiž zúčastní celkem sedm soutěžních snímků!*“

Než se diváci nadějí, tak moderátoři uvádějí první film s názvem *Letní tábor: představa vs. realita*, který pojednává o tom, jak si mnozí představují pobyt na táboře a jak to občas bývá doopravdy. Po filmu si moderátoři zvou tvůrce na takzvaný „horký gauč“, kde jim kladou nejrůznější otázky. Bohužel tento film nebyl nakonec na samotném festivalu nikým zastoupen, a tak hned moderátoři uvedli další film. Tím byl film o partě ro-verů, která se rozhodla zahrát si hru Among Us. To ale nevěděli, že se hra může stát skutečností a že můžou riskovat svůj život, aby se dostali pryč. Film nesl název *Mezi námi* a natočili ho roveři z Hlinska. Jeho tvůrce se již „horkému gauči“ nevyhnuli, a tak museli

prozradit pikantní zážitky z natáčení. Třetím filmem vysílaným v rámci prvního filmového bloku byl film od skautů ze střediska Polaris Pardubice *Rota sedmi (ne)schopných*. Tato situační komedie sleduje útrapy vojenského kapitána při výcviku, během kterého musí čelit svým osobním problémům s matkou a (ne)schopností svěřenců. Tento snímek byl se svými 25 minutami nejdelším filmem letošního ročníku.

SKAUTSKÁ POLICIE A AGENTI NA SKAUTSKÉM FILMOVÉM PLÁTNĚ

Během druhého vysílacího bloku se nám představily dva snímky – *Skautská hlídka* a film s názvem *01x19 Agentura JFK – Brněnská mise*. Snímek *Skautská hlídka* byl tvůrci popisován jako parodie ve stylu Žhavých výstřelů nebo Bláznivé střely. Děj se odehrává v Bílovicích nad Svitavou, kde došlo k prudkému nárůstu kriminality. Nově zvolený starosta se proto rozhodne odebrat policejní práva podplacené policii a předat je zdejšímu skautskému oddílu. Tento film s velmi zajímavou zápletkou natočili skauti ze střediska Bílovice nad Svitavou. Na „horkém gauči“ pak tvůrci prozradili, že je natáčení bavilo a už nyní přemýšlejí, co natočí na další Klapku. Třeba to bude druhý díl *Skautské hlídky*, protože snímek měl otevřený konec. Tak uvidíme za dva roky.

Následoval druhý film od tvůrce ze střediska Nový Rychnov s názvem *01x19 Agentura JFK – Brněnská mise*. Tvůrce k filmu uvedl, že jde o film typu „tady máš děti a za týden chceme sestříhaný a ozvučený film.“ Jeho děj je inspirován knižní sérií JFK a sleduje boj dětských agentů, kteří cestují mezi různými realitami téhož světa a snaží se napravit anomálie a zachránit tak svět.

Po krátké pauze, kterou mohli diváci využít k občerstvení v baru či se vyfotit na polaroid ve fotokoutku, uvedli moderátoři třetí vysílací blok. Tento blok obsahoval dva poslední filmy, které byly v popisu uvedené jako horory.

Jako první byl uveden film *7 malých černoušků* od příborských roverů. Snímek byl částečně inspirován slavnou povídkou od Agathy Christie, jen těch černoušků bylo o několik méně. Během sledování filmu jsme se seznámili se skupinou lidí, která byla oslovena s tím, že vyhrála pobyt na zážitkové chatě. Když skupina dojde na místo, zdá se být vše v pořádku. Hned další den ráno ale všichni zjistí, že není vše tak, jak se na první pohled zdá. Po skončení filmu si moderátoři tvůrce zavolali na „horký gauč“, kde divákům prozradili, že film začali natáčet týden a půl před Klapkou, a byli tak ve velkém časovém presu. I přesto však všichni hodnotili výsledek jako povedený.

ČLENOVÉ ŠTÁBU FILMU CORDELIE: UMÍRÁME JEN JEDNOU, A TO NE TAK DLOUHO

POSLEDNÍ HOROR S NEJVĚTŠÍM POTLESKEM

Posledním filmem letošní Klapky byl snímek od roverského kmene Sociální konstrukt s názvem *Cordelie – umíráme jen jednou, a to ne tak dlouho*, o kterém jsme toho příliš nevěděli. Jediné, co tvůrci předem prozradili, bylo, že se bude jednat o hororový krimi film sledující příběh mladé vyšetřovatelky a vraha se zálibou v klasickém dramatu. Film si vysloužil

od diváků za celý večer asi největší potlesk, který už pomalu předurčil, jak to letos asi dopadne. To ale zase předbíhám.

Po odvysílání všech soutěžních filmů přišla na řadu nominace. Za každý snímek měli možnost tvůrci nominovat až dvě osoby do každé z kategorií. Celkově tak nakonec bylo nominováno 8 osob na nejlepší ženskou roli a 9 osob na nejlepší mužskou roli. O jednotlivých oceněních již tradičně rozhodovali diváci svými hlasy.

A JAK TO DOPADLO?

Diváci svými hlasy rozhodli, že nejlepším filmem tohoto ročníku byl snímek *Cordelie* od roverského kmene Sociální konstrukt ze střediska Střelka Kralupy nad Vltavou. *Cordelie* se však nestala jen nejlepším filmem, ale získala i ceny za nejlepší role. Cenu za nejlepší ženskou roli získala Markéta Březinová za roli vyšetřující Gabriely a nejlepším hercem se letos stal Kryštof Horák za roli vraha Moliera. Všem vítězům byly předány hodnotné ceny od našich partnerů. Gratulujeme!

Letošní ročník Příborské Klapky byl velmi vydařený, navštívilo jej okolo 60 diváků a zúčastnilo

Rank	Film	Director	Score
1.	<i>Cordelie</i>	Umíráme jen jednou, a to ne tak dlouho	23 hlasů
2.	<i>Skautská hídka</i>	Bilovice nad Vltavou	16 hlasů
3.	<i>7 malých černoušků</i>	Příbor	10 hlasů
4.	<i>Mezi námi</i>	Hlinsko	4 hlasů
5.	<i>Letní tábor – představa vs. realita</i>	Nový Rychov	3 hlasů
6.	<i>Bílá agentura J.K. – Brněnská mise</i>	Nový Rychov	2 hlasů
7.	<i>Rota sedmi ineshopných</i>	Pardubice	1 hlas
1. vyšetřovatelka Gabriela Markéta Březinová Cordelie 32 hlasů			
1.	<i>Máři – Vrah</i>	Hana Tomášková	7 malých černoušků
2.	<i>Ta s tím deštěm na hlavě</i>	Martina Novosádová	Mezi námi
3.	<i>Boženka</i>	Stela Jara	Rota sedmi ineshopných
4.	<i>Ta s tím bandem na hlavě</i>	Vanessa Čipová	Mezi námi
5.	<i>Šéfova máma</i>	Štěpán Joz	Skautská hídka
6.	<i>Květa</i>	Kateřina Sádovská	Rota sedmi ineshopných
7.	<i>Barča – alkoholika</i>	Barbora Stodůlková	7 malých černoušků
1. vrah Molier Kryštof Horák Cordelie 36 hlasů			
1.	<i>Šeť</i>	Vojtěch Wenzl	Lata
2.	<i>Ten s tím papírkem na čelo</i>	Lukáš Hejduk	Mezi námi
3.	<i>Kuba – Nalezos první mrtvolý</i>	Jakub Kufner	7 malých černoušků
4.	<i>Ten s tím toaletkem na hlavě</i>	Martin Bisko	Mezi námi
5.	<i>Don Tutti Frutti</i>	Jan Johnny	Hruška
6.	<i>Kapitán Honza</i>	Matěj Frankota	Rota sedmi ineshopných
7.	<i>Ráda – Přehvíš</i>	Radek Dubas	7 malých černoušků
8.	<i>Vojín Sprachta</i>	Jan Sprachta	Rota sedmi ineshopných

se sedm výborných a kvalitních filmů. A my už se těšíme na rok 2024, ve kterém nás čeká již 9. ročník tohoto filmového festivalu. ●

Vítězné filmy z uplynulých ročníků

Všechny filmy jsou dostupné na YouTube Příborské Klapky: <https://tinyurl.com/klapkaYTB> nebo na webu: klapka.skauting.cz

- 1. ročník** A. B. Svojsík vs. Mr. J. – Kolín
- 2. ročník** Tajemství domácích švestek – Kopřivnice
- 3. ročník** Kurzorem doprava – Rychvald
- 4. ročník** A co zítra 2: Dobrý den pro smrt – Příbor
- 5. ročník** Mexické fazole plněné uzeným a škvarky s kysaným zelím a osmaženou cibulkou – Boskovice
- 6. ročník** Maskovačka – Boskovice
- 7. ročník** Frývald – Příbor
- 8. ročník** *Cordelie: Umíráme jen jednou, a to ne tak dlouho* – Kralupy nad Vltavou

CEJ Z POHLEDU ORGANIZÁTORA: KDYBYCH SE MOHL VRÁTIT A CELÉ TO PROŽÍT ZNOVU, UDĚLAL BYCH TO

AUTOR ADAM HORRY – MATRIO

Ráno vstávám brzy, na záda nasazuji krosnu, ve které mám sbalené vše potřebné, a vyrazím ze svého maloměsta na Moravě do hlavního města naší republiky. Jedu na střeoevropské jamboree, velkou akci uprostřed léta, kde se sejde přes tisíc skautů z celé Evropy na 10 dní plných zajímavého programu, zastřešeného symbolickým rámcem bohyně duhy a rozmanitosti – IRIS.

Klasicky po skautsku se mačkám do kupé mezi lidi se svým obřím zavazadlem. Vítá mě obvyklá kombinace zamračených výrazů a vlídných tváří. Po rozluštění tajemství pražské veřejné dopravy konečně stojím na místě, kde to celé začne, proběhne, ale také skončí. Měsíce už o tom slyším. Pražské výstaviště.

Po okolí se ale zatím nepohybuje ani jeden účastník. Proč jsem tedy dorazil na místo konání jamboree tak brzy? Je to kvůli tomu, že jsem se posledních osm měsíců podílel na jeho přípravě. Celé to začalo, když jsem na internetu viděl inzerát hledaných pozic. Hned mě zaujalo místo překladatele a korektora AJ, což pro mě bylo spojení dvou věcí, které miluju. Skauting a angličtina. Byl to prostě recept na úspěch. Pak už stačil jeden telefonát a v následujících měsících jsem trávil hodiny nad laptopem, překládal texty, zapisoval do excelových tabulek a komunikoval s lidmi. Moje práce se nakonec rozšířila i na správu e-mailu a spoustu jiných úkolů v rámci mé sekce. Zažil jsem skvělé věci a jak jsem brzy zjistil, se skauty se prostě spolupracuje ze všech nejlíp!

Stojím před vchodem, na kterém visí velký banner s nápisem IRIS Central European Jamboree, a vím, že jsem správně. Jsem nervózní, protože všechny

členy týmu znám pouze z internetu a nikoho jsem ještě v realitě nepotkal. Jedná se o mojí první velkou skautskou akci vůbec a hned to bude křest ohněm – musím se totiž postavit do role organizátora.

Na jamboree jsem jel s tím, že budu mít na starosti informační stan a budu zodpovědný za jazykovou stránku všech vydávaných materiálů. Už hodinu po příjezdu ale dostávám nabídku být pasován na zástupce vedoucího Infosekce, a tím se stát nejnovějším a nejmladším členem užšího organizačního týmu. Přijímám, a tato neočekávaná role mi přináší novou zodpovědnost a aktivně mě nutí vystupovat

z mé komfortní zóny. Dává mi také unikátní vhled do fungování akce a do rozhodovacího procesu v nejdůležitějších otázkách a problémech.

Několik hodin po příjezdu už mám většinu jmen z internetu spojenou s tvářemi lidí, kteří pobíhají kolem a zařizují hladký průběh příprav. První skupiny servis týmu doráží na místo konání a začíná dělba práce. Staví se ploty, dávají se stoly do jídelny, chystá se areál. Věcí, co je potřeba udělat, je víc než dost.

To pravé uvědomění, že akce doopravdy proběhne, ale přichází až v moment, kdy se po třech dnech intenzivní práce začnou u bran zjevovat davy účastníků. Izraelci, Rumuni, Poláci a Češi před registrací vytvoří skvělou atmosféru a jedinečnou skautskou energii, kterou tolik miluju. V ten moment se to všechno stává víc a víc realitou, nabývá konkrétních obrysů a nastupuje pocit hrdosti. Nebyly to jenom zbytečné hodiny u počítače, ale příprava něčeho velkého a smysluplného, co obohatí skauty z celé Evropy o nové zážitky, zkušenosti a kontakty. Ten pocit je nenahraditelný.

Zahajovací ceremoniál začíná. Mezinárodní publikum se schází ve velkých počtech a já na tvářích našeho organizačního týmu vidím, jakou radost jim dělá to, že se to fakt děje. Doopravdy se povedlo na jedno místo dostat přes tisícovku skautů z (nejen) celé Evropy. Každá zúčastněná země si na stage přináší svou vlajku, poté následují proslovy důležitých osobností a partnerů a dochází k odhalení hymny celé akce s názvem Palette of the World. Cítím, jak mě přítomnost tolika lidí nabíjí. Každá jejich radost je i radost moje a myslím, že tak to má většina týmu. Radost nám udělá také Ventolin, který svou skvělou show rozhybe a roztančí i pochybovače o disco science.

CEJ byla dlouhá akce, ale jak to tak bývá, zmizela v mžiku oka. Dny plné smysluplné práce, která mě všestranně rozvíjela. Žil jsem ve své mikrobublině informačního stanu, kde jsem trávil čas s temperamentním a výrazným Španělem Mikem, vtipnou

Polkou Olivíí, energetickou Maďarkou Sofií nebo charismatickými skauty z Blanska. Vybudoval jsem si za tu dobu silné vazby a naučil se spoustu nových cizích slov. Dny byly horké a snad jedinou záchranou byly rozprašovače po celém areálu a návštěva hasičů. Řešili jsme spoustu čekanych i nečekanych problémů, ale díky schopným lidem nebylo nic, co bychom nezvládli vyřešit.

Zkušeností jsem za těch 10 dní akce posbíral mnoho. Mluvil jsem do mikrofonu před všemi účastníky. Stal jsem se zlým králem, který uvěznil bohyni IRIS při velké kooperativní hře. Potkal jsem skvělé lidi a poznal jejich příběhy. Nabil jsem a rozdal asi million telefonů v informačním stanu. Organizoval průvod Prahou a následnou fotografii všech účastníků (foceno z jeřábu!).

Každý večer nás čekal jiný koncert nebo program následovaný společnou večerkou, které se zúčastnily stovky lidí. Bylo opravdu okouzující slyšet její slova v tak silném a jednotném hlase českého kontingentu. Večerů ale ubývalo a ukončení celé akce se blížilo.

Závěrečný ceremoniál byl překrásný. Před všemi jsem měl možnost poděkovat vedoucí celého týmu, Sunny, za její velké a dlouhodobé nasazení, které vedlo k úspěšné realizaci. Já byl součástí příprav asi 8 měsíců, ale Sunny a pár ostatních byli u jejího zrodu před více než 3 lety. Nebyla však jediná. Na přípravách CEJ se angažovala spousta lidí, a právě díky jejich tvrdé práci velké akce žijí. Oni jim dávají jiskru. Ceremoniál skončil, vlajky zúčastněných zemí byly sundány a všichni se vydali užít si svůj poslední společný letní večer na Central European Jamboree.

A poté přichází konec. Všichni účastníci a někteří servísaři odjíždí do svých koutů Evropy a světa, areál se vyprazdňuje, ztrácí svůj kabát, který si oblékl na 10 dní, jídelna už zase není jídelnou a opět zeje prázdnotou. Konec je smutný, ale jen kvůli tomu, že je to konec. Na místech, kde před pár dny chodily davy lidí, se teď už pohybuje jenom několik jednotlivců. Na úplném

závěru je grilovačka pro všechny servisáky a členy týmu, kteří si po dlouhých dvou týdnech zaslouží odpočinek. Je to velká odměna za všechnu tvrdou práci a strávený čas při organizaci jamboree.

Druhý den ráno se loučím se všemi novými přáteli a i já vyrážím zpátky domů, zpátky na Moravu. Na vlakové stanici mi to už všechno přijde tak vzdálené, ale zároveň intenzivní, jako krásný sen. Ale sen to nebyl. Všechny nové dovednosti, zkušenosti, přátelství, merch a hlavně stan za dvě stovky, který se mnou celou akci přežil, si vezu zpátky domů.

Mnoho lidí si myslí, že organizace velké akce končí v den, kdy všichni odjedou z místa konání. To ale není pravda, protože se všechny sekce vrhají do psaní závěrečných zpráv, sbírání zpětné vazby, vyřizují informační e-maily a rozesílají ztráty a nálezy poštou. Tohle všechno je spousta práce, ale motivace po akci klesá. Také je ale potřeba úspěch CEJ pořádně oslavit. Za tímto účelem jsme uspořádali afterparty, kde jsme se všichni společně ohlédli za odvedenou prací a za vším, co jsme spolu prožili. Svě povinnosti na CEJ jsem definitivně uzavřel až uprostřed listopadu, tedy skoro čtyři měsíce po konci akce.

Nadšené tváře účastníků jsou mi nejlepší odměnou za svůj čas a motivaci. Nemůžu ale tvrdit, že to bylo jednoduché. Při přípravách jsem maturoval a i noc před zkouškou dospělosti jsem dodělával povinnosti z CEJ. Je to stres, nervy a hlavně to je závazek. Musel jsem obětovat čas a kus sebe. Ve výsledku to ale všechno stálo za to a z druhé strany vycházím jako o něco silnější, o něco světaznalější a o něco zkušenější člověk, který si o tomto skvělém zážitku může napsat do životopisu (a že se hodí ho tam mít!). Práce na CEJ mě nakopla do dalších velkých akcí, kterých se budu účastnit a které budu organizovat v budoucnu. Samotného mě překvapilo, jak moc mě tahle práce baví a jak velkou motivaci mám v ní pokračovat.

Jamboree mi dalo unikátní vhled do fungování něčeho velkého, našel jsem si přítelkyni, nové přátele, užitečné kontakty a chuť se ve velkých akcích angažovat dál. Kdybych se mohl vrátit a celé to prožít znovu, udělal bych to. A ty tuhle šanci máš. Pokud hledáš novou výzvu, běž se něco nového naučit, běž ukázat, co v tobě je, a jdi organizovat velkou akci. Stojí to za to.

Pokud tě moje zkušenost zaujala, podívej se na možnosti vlastního zapojení. Pokud se nechceš hned angažovat v organizačním týmu, každá akce hledá servisáky. Tím můžeš výrazně pomoci fungování akce a podívat se na to, jak probíhá a jestli by tě bavila i role organizátora. ●

Aktuálně hledají nové členy do týmu:

NSJ (burza.nsj2023.cz)
OBROK

Pokud chceš vědět více, stačí napsat na mail:
adam.horry@skaut.cz

OKNO

FOTO ARCHIV CEJ

Skaut je někdy pěkná věda
Za hranice? Dobrovolničit!
Smím prosit? Ale jak na to
Pálíš, doutnáš, nehoříš?

SKAUT JE NĚKDY PĚKNÁ VĚDA

AUTOR JONATAN ŠERCL – ŠPION

Položili jste si někdy otázku, jak se dá skauting zkoumat? A jak vlastně souvisí věda a skaut? Jak můžeme pomocí vědy zlepšit, co děláme? Tyhle otázky trápily už spoustu roverů a rangers, když přišel čas závěrečných prací. Spoustu dalších toto rozhodování čeká. Na to, jak se dívat na skauting z odborného hlediska, se pokusíme zaměřit v tomto článku.

KDE VŠUDE SE DÁ PSÁT O SKAUTINGU

Zkoumat skauting lze pohledem různých disciplín. Práce o tomto tématu se velmi často objevují na pedagogických, filozofických či teologických fakultách, oborech společenskovedních nebo humanitních, ale občas je možné téma aplikovat i na fakultách tělesné výchovy či přírodních věd. Jak z předešlého výčtu vyplývá, možnost psát o skautingu se objevuje především v rámci humanitně zaměřených oborů, ale překryvy je možné najít i v jiných oblastech.

O ČEM PSÁT

Téma se samozřejmě musí vázat ke studovanému oboru, student jaderného inženýrství pravděpodobně těžko obstojí například s tématem „Vliv skautingu na přátelství“. Klíčovým aspektem pro celou práci je výběr vhodného školitele či vedoucího práce. Ten do značné míry určuje, o čem práce bude a jak bude vypadat, ale měl by být hlavně podporou ve zpracovávání daného tématu, nikoliv překážkou. Proto je možné si nejprve vybrat téma a až pak školitele.

Vhodné je vybírat témata, která mohou mít nějaký dopad, více se o ně zajímáme či v nás nějakým způsobem rezonují. Předejdeme tak tomu, aby vznikla „práce pro práci“. Velmi častým výstupem proto bývá metodika pro nějaký z aspektů skautingu.

Speciální kategorií jsou historické motivy, kde se otevírá široká škála možností od historie oddílu, přes život inspirativní osobnosti až po skautský odboj. Možné jsou samozřejmě i práce, které se skautingu či samotných skautů dotýkají jen velmi okrajově, i přesto je zajímavé uvažovat, jaký přínos by skauting pro psaní práce mohl mít.

Příklady závěrečných prací o skautingu

- Historie skautingu – lokální i celostátní
- Vztah k přírodě
- Družinový systém
- Rozvoj kompetencí u dětí
- Práce se stezkami
- Sexuální výchova v Junáku
- Obraz skautingu
- Vzdělávací systém Junáka
- Integrace do oddílu
- Srovnání skautingu u nás a v zahraničí
- Náboženská výchova v Junáku

JAK PRÁCI STRUKTUROVAT

Většina odborných prací je rozdělena na dvě části – literární, často označovanou jako teoretická, a na praktickou neboli výzkumnou. Teoretická část se opírá především o literární rešerši vycházející

hlavně z odborných článků a publikací. Neměli bychom však zapomínat na skautské publikace a metodiky, kterých je také velké množství.

Praktická část je už více o našem výzkumu – měli bychom v ní přinést něco nového. Přístupů k této části je mnoho, v závislosti na tématu. Mezi nejčastěji používané metody patří rozhovor. Ten může být strukturovaný, polostrukturovaný či zcela nestrukturovaný v závislosti na tom, zda máme připravené otázky a pokládáme jen je, či necháme celý rozhovor plynout volně a respondenta necháme vyprávět. V takovémto případě volíme většinou menší skupinu, na které průzkum provádíme.

Druhou často používanou metodou je dotazník. Zde už očekáváme více odpovědí na naše otázky. Ty mohou být otevřené – u nich necháme odpověď čistě na respondentech, nebo uzavřené, kde je odpověď vybrána z nabídky. V obou případech je samozřejmě nutné přizpůsobit styl dané skupině respondentů.

Po získání dat následuje zpracování a vyhodnocení a práce by tudíž měla být uzavřena nějakým závěrem či výstupem. Výstupem může být metodika pro integraci sluchově postižených do oddílu nebo například shrnutá historie střediska.

KDO MI POMŮŽE

Velkou výhodou psaní o skautských tématech je, že na ně nejsme sami. Můžeme se ptát nejen v oddíle a středisku, ale také na celostátních skautských kanálech, třeba na Skautfóru. Velmi často také může pomoci přímo ústředí Junáka, stačí najít příslušný odbor nebo pracovní skupinu, která by se mohla tématem zabývat a nebát se napsat. Odpověď většinou přijde v rámci dnů. Při hledání užitečných kontaktů může dobře posloužit Křížovatka.

Pro praktickou část práce je také občas potřeba najít respondenty. Hledat můžeme přímo ve svém okolí (oddílu, středisku) nebo využít celostátních skupin na Facebooku jako SkautFórum, Roveri&Rangers CZ nebo jiné tematické skautské skupiny. Případně je opět možné oslovit ústředí.

JAK POMŮŽE SKAUTSKÝ INSTITUT

Skautský institut ve svém projektu Skautský archiv shromažďuje knihy, publikace, dokumenty a právě akademické práce zabývající se historií českého skautingu a to jak na celostátní, tak i na místní úrovni. Skautský archiv má několik krajských poboček, kde jsou dokumenty fyzicky uloženy. Zároveň jsou však některé z nich v digitální podobě, o ty se stará e-knihovna Skautského archivu, která je přístupná online na adrese www.skautskyinstitut.cz/e-knihovna.

Skautský archiv může pomoci nejen najít inspiraci, o čem práci tvořit, ale zároveň pomáhá lidem, kteří školní práce tvoří na historické téma. Nejsnazší cestou pro navázání spolupráce je napsat na e-mail archiv@skautskyinstitut.cz. Poté se zájemce už přímo se zástupci Skautského archivu domluví, jaká historická éra ho zajímá, z jakého pohledu by se na práci rád podíval (např. pedagogického, sociologického, ekonomického) a vyberou společně vhodné téma práce. Při samotné tvorbě je možné využívat pomoci s vyhledáváním podkladů, nebo třeba konzultací. ●

inzerce

57 °C

je teplota, při které vám čaj přijde
tak akorát horký. Čaj v termosce
Esbīt má ale **i po 24 hodinách**
venku teplotu 60 °C. Co s tím?
Nechte ho vychladnout.

Esbīt

POLARTEC®
Power Stretch® Pro™

Přizpůsobivý strečový materiál s tvarovou pamětí a managementem vlhkosti.

Polartec® Power Stretch® Pro™ vyniká dokonalou čtyřsměrnou pružností. Elasticita pleteniny umožňuje téměř neomezený pohyb. Díky nylonovému povrchu úspěšně odolává mechanickému oděru. To vše v kombinaci se schopností efektivně odvádět tělesnou vlhkost činí z materiálu Polartec® Power Stretch® Pro™ uživatelsky komfortní řešení pro všechny vrstvy zateplovacího oblečení k celoročnímu použití.

Kalhoty a pulovr Fram

Unisex kalhoty

- Pružný pas s vnitřním stahováním tkanic
- Zadní kapsa na zip
- Ploché švy

Unisex pulovr

- Nižší límeček s delším zipem pro snadnější oblékání
- Prodloužený zadní díl
- Ploché švy

Bunda Sneaker

Technická bunda s kapucí

- Vyztužení ramen, loktů a dlaňové části „rukavičky“
- Odvětrávací otvory v podpaží s odlehčenými zipy se dvěma jezdcí
- Dvě přední kapsy na zip
- Zakončení rukávů pružnou lycrou a „rukavičkou“ s gripem v dlaní
- Možnost propojení zadního a předního dílu pomocí pružného popruhu proti vyhrnování bundy na zádech

**Toto vybavení vyrábíme
v Čechách již od roku 1986.**

www.warmpeace.cz

ZA HRANICE? DOBROVOLNIČIT!

AUTORKA BARBORA DOHNALOVÁ – LIMO

Lákají tě dálná dobrodružství, ale tvoje peněženka zeje prázdnotou? Chceš zažít pocit smysluplnosti, jenže nevíš, kde by se tvoje pomocná ruka hodila? Toužíš po nových dovednostech a větší samostatnosti, zatím ale potřebuješ, aby tě někdo podpořil? Pak čti dál, protože tohle všechno ti Evropský sbor solidarity nabízí.

Neboj, název klame, nejde o žádný asketický řád ani o nový pěvecký orgán Evropské unie, ačkoli právě díky ní celý projekt funguje. Evropský sbor solidarity (nebo také ESC, podle anglického názvu) je projekt Evropské komise určený pro mladé lidi, kteří mají zájem o dobrovolnictví v zahraničí.

Na rozdíl třeba od Erasmu se ho může zúčastnit skoro každý. Stačí, když je ti mezi osmnácti a třiceti lety a jsi unijním občanem. Program navazuje na tradici Evropské dobrovolné služby, která fungovala od roku 1996 celých dvacet let. Jak to ale vypadá dnes?

Základním kamenem je online databáze dobrovolnických příležitostí, které trvají od dvou do dvanácti měsíců a probíhají hlavně v zemích EU. Přihlásit se není žádná věda, stačí se zaregistrovat, vyplnit si profil a pak už jen odpovědět na nabídku, co ti padne do noty. A že je z čeho vybírat! Paleta aktivit obsahuje třeba přípravu kulturních akcí, správu sociálních sítí různých neziskových organizací, práci s dětmi, péči o chráněné přírodní oblasti nebo asistenci lidem s postižením.

Pokud máš ty sám*sama nějaké znevýhodnění, ESC ti v případě potřeby umožní zkrácení pobytu nebo poskytne větší finanční podporu. Dobrovolnické pobyty jsou nicméně zdarma pro všechny. EU platí náklady na cestu, ubytování, pojištění a jídlo, a ještě ti přihodí drobné kapesné.

Při přípravách rozhodně nebudeš hozený*á do vody. Kromě hostitelské organizace, která pozici poptává, budeš totiž spolupracovat i s podpůrnou vysílající organizací v Česku. Pomůže ti s formalitami a možná tě i propojí s dobrovolníky, kteří už mají svůj pobyt za sebou. To je případ i skautky Ani z 9. střediska Jana Boska Olomouc a šéfredaktora Roverského kmene Kousyho, kteří se ti pokusí své zkušenosti zprostředkovat v následujících řádkách.

ANI: DVA MĚSÍCE DOBROVOLNICTVÍ NA SICÍLIÍ

Nad výjezdem do zahraničí jsem začala přemýšlet při psaní diplomky a učení se na státnice. Na Erasmus jsem kvůli covidu jet nemohla, takže když mi potom nevyšly přijímačky na magistra a po letech jsem předala vedení skautek, cítila jsem, že mám ideální příležitost splnit si své přání a někam zmizet. Hledala jsem dobrovolnické projekty, k mému překvapení se ale za mnoho z nich muselo platit, což mi jako studentce nepřišlo reálné. Proto jsem byla ráda, když jsem objevila Evropský sbor solidarity.

Proces výběru začal přihlášením se na projekty, které mě zaujaly. U některých byl potřeba motivační dopis nebo životopis v angličtině. V průběhu prázdnin jsem si prošla třemi pohovory, jedním dokonce na táboře uprostřed lesa, a na dva projekty jsem byla přijata. Nakonec jsem zvolila – dvouměsíční projekt v neziskové organizaci CESIE v Palermu na Sicílii.

KAŽDODENNÍ ŽIVOT V PALERMU

Vůbec jsem neměla tušení, co mě čeká, ale říkala jsem si, že dva měsíce v prosluněné Itálii nemohou dopadnout špatně. První dny v Palermu byly provázeny hořkosladkým kulturním šokem. Jih Itálie je oproti zbytku země na první, možná i na druhý a třetí pohled tak trochu šílený.

Zejména v chudších částech města, kde jsme bydleli, je na ulicích velké množství odpadu, neustálý hluk, ruch a párkrát za den i ohňostroje. Silniční provoz nemá žádná pravidla a proplétá se tu velké množství kultur, z nichž každá si žije vlastním životem. Postupně jsem ale město začala objevovat a nacházet v tom chaosu krásu. Palermo má nepopsatelnou energii, která mě každodenně naplňovala.

Mohla bych jen celé dny chodit po historických památkách, obdivovat balkonky plné květin, nacházet v malých uličkách ohromující street art, procházet se po úžasných trzích plných barev, ovoce a vůní a neustále zkoušet jídla všech kultur. A samose-

SICILSKÁ TRŽNICE

bou, kdo by si neužíval ranní vyhřívání na sluníčku s croissantem a kávičkou v ruce, denní režim s obědovou siestou, léto až do konce října a víkendové válení na plážíč?

Naší prací bylo pomáhat ve školce a v charitní kuchyni pro lidi bez domova. Také jsme se podíleli na organizaci festivalu Ballaro Buskers, díky čemuž byl náš dobrovolnický čas rozmanitý. Pracovní režim provázela italská pohodka. S ostatními dobrovolníky z různých zemí jsme se moc nepředřeli, naopak jsme měli plno energie ve volném čase cestovat po okolních městech a přírodě.

Těžkou částí pobytu pro mě byla jazyková bariéra a komunikace obecně. Nemohla jsem být tolik aktivní, jako jsem zvyklá při podobných aktivitách v Česku. S ostatními pracovníky jsem si často vůbec nepopovídala, a bohužel se tím pro mě práce občas stala nudnou a ne tolik naplňující. Na druhou stranu mi to dalo příležitost ponořit se do učení italštiny

MOMENTKA Z ANINA POBYTU

KLIDNÁ HLADINA STŘEDOZEMNÍHO MOŘE

a hledání nových způsobů komunikace. Například s dětmi ve školce se kamarádství navazovalo velmi lehce i bez společného jazyka.

Co se týče peněz, musela jsem každý měsíc sáhnout i do vlastních úspor. Chodila jsem ale na káffčka a vínečka a věřím, že když člověk šetří, může se do daného rozpočtu vejít. Protože jsem před projektem měla podobnou praxi už z Česka, nemohu říci, že by mi z pracovního pohledu tato zkušenost tolik přinesla. Byla ale skvělou příležitostí ke strávení nějakého času v zahraničí, poznání nové kultury a velkého množství lidí a zažití krásy jiné země.

Už v průběhu projektu jsem tušila, že by se mi s Palermem loučilo těžce, a tak tenhle článek píš z balkonku bytu své au-pair rodinky se stále přítomným létem a týdny či měsíci v Palermu před sebou. Pokud o ESC jen malinko uvažujete, pojedte, stojí to za to!

KOUSY: MEZINÁRODNÍ DOBROVOLNICTVÍ MI DALO VÍC NEŽ KLASICKÝ ERASMUS

Je červen 2021 a já sedím na přijímačkách na navazující magisterské studium učitelství základů společenských věd (ZSV) a angličtiny, jen pár dní po bakalářských státnicích z žurnalistiky a politologie. Ani na jednom z oborů jsme se nevěnovali anglické lingvistiky nebo americké a britské literatuře, a tak s hrůzou koukám na papír s rozbory anglických souvětí. To nemůžu dát, běží mi hlavou, musím vymyslet, co s následujícím rokem a zkusit to příští červen znovu.

Už během prvních lockdownů jsem očkem pošilhával po mezinárodních dobrovolnických programech, a tak mé první kroky po příjezdu domů vedly na portál s nabídkami dobrovolnických stáží. Jedna z nich mě okamžitě zaujala – školní rok na střední škole ve francouzských Alpách.

Asi po třech týdnech dorazily výsledky z univerzity. Přijat. Zřejmě kombinace populačně slabého ročníku

HISTORICKÉ CENTRUM BRIANÇONU ZAPSANÉ V SEZNAMU UNESCO

a bodů uhraných ze ZSV a pedagogiky. Den nato následuje online pohovor s Francouzi. Tou dobou jsem ale už rozhodnutý – pokud vyjde Francie, balím si věci, i kdyby to mělo znamenat opakování přijímaček, což nakonec ani nebylo potřeba.

A tak v polovině září odjíždím směr Francie. Až do letních prázdnin se mým novým domovem stává areál střední školy v Briançonu – tady mám svůj kamrlík s výhledem na dechberoucí skaliska, tady chodím na obědy a večere do jídelny ne nepodobné té na českých školách, tady vykonávám svou – vzletně řečeno – misi.

Nyní telegrafický (a neúplný) přehled toho, co jsem během deseti měsíců na škole dělal: pomoc s přípravou školních akcí a projektů, večerní programy pro studenty z intru, doprovod na kulturní akce, workshop o klimatické změně, konverzace s maturanty před ústní zkouškou z angličtiny, dozor ve školní klubovně a mnoho dalšího. V praxi se ale velmi lišil

MRÁKY NAD ARĚTES DE LA BRUYÈRE

týden od týdne, měsíc od měsíce. Celý školní rok taky ovlivnily dvě nemilé události – pokračující pandemie covidu a válka na Ukrajině.

I přesto jsem si většinu pobytu užil. Nejradši pak vzpomínám na věci, jež se přímo netýkaly hostitelské organizace, a sice spolupráci s místními skauty,

VYHLÍDKA NAD BRIANÇONEM

OBĚD FRANCOUZKÝCH SKAUTŮ – OBLOŽENÁ BAGETA

tříměsíční doučování angličtiny na místní základce a čtvery dvoutýdenní prázdniny. Během nich jsem jezdil na povinné semináře pro mezinárodní dobrovolníky, zbyl ale i čas na dvě návštěvy Česka a okružní cestu po Hexagonu, jak Francouzi občas označují svou zemi ležící na území pomyslného šestiúhelníku.

S čím jsem se v polovině července vracel domů? Naplnila se naprostá většina mých očekávání – poznal jsem novou zemi, její kulturu, společnost, kuchyni i vzdělávací systém, potkal jsem se s řadou zajímavých lidí nejen z Francie, ale ze všech koutů Evropy, vyzkoušel jsem si učení a práci s žáky různého věku... Dokonce jsme při jednom výšlapu do hor spatřili vlka!

S několikaměsíčním odstupem tak můžu s klidným svědomím říct, že osobně mi mezinárodní dobrovolnictví dalo víc než klasický Erasmus. Tím nemyslím,

že by studium v zahraničí bylo zbytečné, ba naopak. Jen se vám v roli dobrovolníka otevírá širší paleta aktivit a možností, ke kterým byste se jako studenti vůbec nedostali.

INDIVIDUÁLNÍM DOBROVOLNICTVÍM TO NEKONČÍ

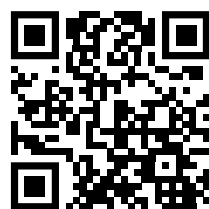
Vyjet sám na měsíce do zahraničí rozhodně není jediná možnost, jak se do Evropského sboru solidarity zapojit. Pokud tě děsí tak dlouhodobý závazek, můžeš vyzkoušet týmové workcamps, které trvají klidně jen dva týdny. Chceš-li zůstat doma, ale máš třeba s kamarády z roverského kmene nápad, jak oživit své/vaše okolí, zažádejte o grant 500 eur měsíčně v rámci Projektů solidarity. A jestli se chceš podívat za hranice Evropy, nezalekneš se povinného školení

a zvládáš náročné prostředí, od příštího roku spouští ESC dobrovolnictví v oblasti humanitární pomoci. Stačí jen začít googlit. ●

Oficiální stránky projektu

Portál Evropský dobrovolník od Domu zahraniční spolupráce

inzerce

SMÍM PROSIT? ALE JAK NA TO

AUTORKY LINDA X. SOUČKOVÁ – ŠTÍPADLO, KRISTÝNA PECHOVÁ

Plesová sezóna pomalu začíná a spolu s ní často vzniká ojedinělý nápad si jako středisko, oddíl či roverský kmen uspořádat vlastní ples. Jak ale na to? A co všechno je k tomu potřeba zařídit? V tomto článku byste se měli dozvědět to nejzákladnější, co je k organizaci skautského plesu a podobných tanečních a společenských večerů zapotřebí.

ZAČÍNÁME U TÝMU

Jako každá skautská akce i ples potřebuje přípravný tým. V něm si jednotliví členové a jejich podtýmy rozdělí role a oblasti, ve kterých se budou během přípravy realizovat. Základem úspěšného pořádání jakékoli větší akce jsou spolehliví členové užšího týmu. Nejhorší scénář, který může nastat, je, že se má konat za týden ples, všichni jsou již pozvaní, ale nic není připraveného. Tomuto se dá předejít již v první fázi, kdy pečlivě vybíráme, kdo nám bude s organizací pomáhat.

ZAJIŠTĚNÍ PLESOVÉHO SÁLU

Druhou z pravidla nejtěžší a nejakutnější záležitostí bývá sehnání prostoru. Můžete mít vymyšlené datum plesu, ale pokud vám žádný kulturní dům ve vašem městě v onen večer nemůže své prostory poskytnout, máte problém. Je tedy dobré mít vymyšleno několik termínů (nebo období, záleží na preferenci přípravného týmu) a s těmi při hledání místa operovat. Zapůjčeným prostorem může být tělocvična, kulturní dům, sál v zámku a jiné. Záleží, pro kolik lidí je ples pořádán a jaký má přípravný tým rozpočet (ať už od střediska či od sponzorů). K prostorům je ještě třeba dodat, že majitel musí bezpečně vědět, o jakou akci se jedná. Pokud jej neseznámíte předem s vašimi záměry, může se stát nejen to, že už nikdy sál nepůjčí vám, ale ani žádným jiným skautům v okolí. Z tohoto důvodu je třeba předem oznámit,

že v pronajatém sále hodláte tančit a pouštět hudbu do večerních hodin. Důležitou součástí je i dohoda o úklidu a možnostech konzumace jídla a pití.

HUDBA A NAZVUČENÍ

Podobně akutní misí bývá shánění kapely. Pokud se rozhodnete pro živou kapelu, shánějte ji s dostatečným předstihem, mohlo by se totiž jinak stát, že týden před akcí už žádná příhodná kapela nebude mít ve svém kalendáři pro skautský ples místo. Důležitou součástí při lovu kapely je rozpočet, ve kterém je tato položka většinou největší a pohybuje se někdy i v řádu desítek tisíc. Přestože se vám možná částka, kterou si kapela řekne, bude zdát vysoká, nenechte se zmást. Neschovávejte se za ní totiž jen samotné vystupování, nýbrž i hodiny zkoušek a příprav, používání vlastního hudebního vybavení a často i ozvučení akce. Navíc, pokud je v kapele pět členů, bývá zvykem, že se mezi sebou podělí rovným dílem a finální výplata pro každého není neobvykle vysoká.

Před výběrem kapely tedy zvažte, kolik hudebníků si můžete dovolit, jaký repertoár mají hrát a zda máte možnost poskytnout jim vlastní ozvučení. Některé sály bývají vybaveny reproduktory (lidově „bednami“), kabeláží a mikrofony. Pokud však pořádáte ples v místní sokolovně, určitě se zeptejte kapely předem, zda mají možnost přivést vlastní reproduktory, případně mixpult, a nazvučit se.

S kapelou souvisí i akustické vlastnosti sálu. Pokud nejste zrovna školení zvukaři, zkuste se obrátit na majitele sálu nebo někoho z vámi vybrané kapely, aby zhodnotili možnosti nazvučení sálu.

PROGRAM PLESU

Jakmile máte prostor a kapelu (či DJ v případě reprodukováné hudby), můžete se pustit do věcí přímo spjatých se samotným průběhem plesu. Mezi ty patří program večera a rozhodování, kdo bude zajišťovat

jaké služby, tj. kdo bude v šatnách,

kdo má na starosti občerstvení a obsluhu baru, kdo

bude u vchodu kontrolovat

lístky, kdo bude večer

moderovat, kdo bude

před a po plese

hlava úklidu, kdo

doveze potřebné

věci na místo a tak

podobně.

Další součástí

plánování

je výzdoba

a PR. Pod složku

PR zařadíme

pozvánky, letáky

nebo příspěvky

na sociálních

sítích. I v případě,

že se jedná o ples

pouze pro rodiče oddílových dětí, i jim se musí o plese dát vědět. Opět tedy záleží, pro koho je ples určen. Podle toho se odvíjí nástroje, které pro pozvání využijeme, ať už to jsou e-mailové pozvánky, post na Instagramu, roznášení letáků po městě či cokoli jiného.

Na propagaci akce je potřeba skupina lidí, kteří se jí budou věnovat zhruba stejně dlouho jako přípravný tým organizací samotného plesu. Pozvání by měli vědět o termínu včas, často platí, že čím dříve, tím lépe. Pokud tedy už máte místo, datum a přibližnou cenu lístků, hodí se začít rozhazovat první informace a vnést tak akci trochu do povědomí okolí. Jedná-li se o komornější ples, konkrétnější informace jako dress code, půlnoční překvapení nebo třeba tombola, může přijít o něco později.

Pokud roznášíte letáky a zvete na ples širokou veřejnost, je už při tvorbě propagačních materiálů žádoucí znát konkrétní program, mít jasně stanovenou cenu lístků a případné téma plesu. Takovou akci byste pak měli mít domluvenou a připravenou s alespoň měsíčním či dvouměsíčním předstihem. Zkrátka a dobře, informace musí chodit včas! Komunikace je důležitá jak v přípravném týmu, tak s externisty (pronajímatelem sálu, kapelou, sponzorem) a s pozvanými. Mějte na sebe kontakty, určete si jasné role a informace sdělujte včas. Pokud se něco pokazí, se sítí komunikujících kontaktů bude lehčí rychle a efektivně vymyslet náhradní plán než bez ní.

Pro shrnutí: Aby plánování a organizace plesu měly potenciál k realizaci, je potřeba si položit tyto otázky. *Pro kolik lidí je ples určen? Jaký máme na akci rozpočet? Jaká je dostupnost prostorů v okolí?* Pokud dokážete více než uspokojivě odpovědět na všechny, máte našlápnuto k uspořádání pěkného plesu. Jeho úspěšnost se samozřejmě odvíjí právě i od programu, tématu a dalších již zmíněných faktorů. Pokud však máte nadšený tým, který vás v tom nenechá samotné, zlatá brána do pomyslné síně slávy legendárních plesů vám je otevřena. ●

Fender

Fender®

**PADNE VÁM
DO RUKY**

kytary.cz

PÁLÍŠ, DOUTNÁŠ – NEHOŘÍŠ?

AUTORKA ANNA VAŘEKOVÁ – BARBIE

Skautští činovníci se do vedení vrhají s obdivuhodným zápalem a obětavostí. Zvládnout balancovat oddílovou činnost, přípravu akcí, školu, práci a osobní život je velká výzva. Během jejího překonávání bychom však neměli zapomínat na naši duševní pohodu. V tomto článku najdeš několik tipů, jak se o sebe postarat z pohledu psychického zdraví.

(NE)BÝT SVÍČKA SE DVĚMA KONCI

Burn-out, označovaný také jako syndrom vyhoření, postihuje podle dostupných statistických dat až 70 % pracujících populace ČR. Tyto statistiky jsou však poměrně nepřesné, nemají totiž možnost pracovat s nediodagnostikovanými a nerozpoznanými problémy. Faktorem je i skutečnost, že se tyto statistické výzkumy většinou orientují pouze na vybraná profesní odvětví. Jak vysoké je mezi aktivními činovníky Junáka procento lidí, kteří syndrom vyhoření zažili, se tedy můžeme jen dohadovat.

Burn-out je stav především psychického vyčerpání a zklamání. Vyhoření vzniká jako důsledek dlouhodobého neřešeného či nepřiměřeně vysokého stresu a neregulovaných emocionálních nároků. Poprvé byl popsán u zdravotních profesionálů pracujících s lidmi (lékaři, zdravotní sestry). V poslední době je již tento stav popisován i u lidí v dobrovolnickém sektoru, kterými bezesporu skautští vedoucí jsou. Ke vzniku vyhoření přispívá i neustálý tlak na vysoký výkon a profesionalitu, který v případech chyb a omylů přináší závažné následky.

Zvláště mladší členové vedení si neuvědomují, že vedoucí má část pracovního úvazku navíc. Pohybujeme se v rovině dobrovolnosti, přesto je péče o členy oddílu a vedení zodpovědnou a náročnou prací, která je potřeba se pravidelně věnovat. Od plánování dlouhodobých programů po samotné vedení schůzek, teambuildingové akce oddílových rad i střediskové porady, to vše se za vedením oddílu schovává a nárokuje si čas aktivních činovníků.

Činnosti spojené s chodem oddílů si v našich životech vyžadají až šedesát hodin za měsíc – dle intenzity našeho zapojení. Velká zodpovědnost, a to nejen za životy a psychickou pohodu svěřených dětí, může podpořit vznik chronického stresu. Syndromem vyhoření jsou více ohroženi mladší vedoucí, kteří nemají příliš zkušeností s vedením a neutvořili si ještě přesnou představu o tom, kolik času jednotlivé aktivity a jejich přípravy vyžadují. Po úvodním nadšení, zápalu pro věc a odhodlání práci dobře a kvalitně dokončit u nich může přijít velké zklamání ze střetu s realitou. Pokud se činovník bude následně zvýšením nasazení a přibíráním dalších zodpovědností snažit dokázat, že na svou roli má, vyhoření je téměř na dosah ruky.

Jednou z klíčových pomůcek k udržení vyváženého pracovního a osobního života je přehled. Zkus měsíc sledovat, kolik času skautingem trávíš. Zapiš si všechny schůzky, přípravu na výpravy, plánovací porady a podobně a jednotlivé časy pak sečti. Možná tě překvapí, kolik času skautingu ve skutečnosti věnuješ!

KOUZLO JMÉNEM WELL-BEING

Well-being v současné době nemá ustálenou definici, nejčastěji ho však chápeme jako duševní a fyzickou pohodu jednotlivce, podle které posuzujeme spokojenost s naším životem. Dobrý well-being je základem spokojeného života a prevence vyhoření.

Způsobů, jak si pocit duševní pohody zvýšit, je na internetu v současné době celá řada. Odborníci se shodují na několika nejúčinnějších, mezi které patří například i deník úspěchu. Každý večer, po dobu minimálně třiceti dnů, si zapiš tři věci, které se ti během dne povedly. Můžeš si napsat i proč si myslíš, že byly tyto aktivity úspěšné. Teorii tří úspěšných věcí otestoval na klientech americký psycholog Martin Seligman, který se specializuje na léčbu depresí.

Dle výsledků bylo cvičení po dobu minimálně jednoho měsíce prokazatelně účinné, u klientů snížilo příznaky deprese a zvýšilo pocit štěstí.

Velmi účinným nástrojem pro zvládání stresu jsou i meditace a dechové relaxační techniky. Pokud máš připojení k internetu, nepotřebuješ už k nácviku dechových cvičení o mnoho více než chvíli času.

Inspirovat se můžeš na stránce nevyypustdusi.cz/2021/01/13/dechova-cviceni/ nebo na stránce Psychologické a psychiatrické kliniky adicare.cz/jak-se-zbavit-uzkosti-fobii-dechova-cviceni-proti-uzkosti/. Vedené meditace najdeš ve většině světových jazycích na YouTube a Spotify. Tato meditační videa mívají pět až čtyřicet pět minut, stihneš si je tak poslechnout třeba i během obědové pauzy.

Starost o psychickou pohodu činovníků je jedno z témat, která zatím střediskové rady příliš neprovází. Je to ale právě středisko, jehož funkčnost je závislá na duševní a fyzické pohodě činovníků. Jedním z nejdůležitějších úkolů dospělých průvodců pro rovery a mladší činovnice je, pomoci dospívajícím vedoucím najít správnou rovnováhu mezi prací, skautingem a časem na sebe. Tento úkol však, dle mého názoru, může kvalitně splnit pouze takový průvodce, který se umí postarat sám o sebe a jít tak roverům a rangers příkladem.

VYSPAT SE NA TO

Sociální stresory, jako jsou izolace či konflikt, v mezilidských vztazích hrají při vzniku syndromu vyhoření výraznou roli. Pro duševní a fyzickou

pohodu činovníků jsou tedy důležité i společné oddílové či kmenové rituály jako součást aktivního odpočinku. Společný tanec, vzájemná podpora při cvičení nebo třeba kmenová jídla – jaké rituály zvolit, se můžeš inspirovat v článku *Starej se o sebe!* z června tohoto roku. Pokud nemáš možnost zapojit se do činnosti kmene u svého střediska, ať už z časových nebo jiných důvodů, zkus oslovit jiná roverská společenství ve svém okolí. Můžeš také zkusit najít kamarády v nízkoprahových centrech pro mládež nebo se zapojit do aktivit nejbližšího Domova dětí a mládeže či muzea. Jsi na vysoké a nestháš s vedením oddílu ostatní akce kmene? Přidat se můžeš na otevřené schůzky vysokoškolského roverského společenství Skrypta, který působí při Univerzitě Karlově.

Ve výše zmíněném článku se mimo jiné dočteš i o spánku, který je důležitým faktorem naší duševní pohody. V případě špatného či nedostačujícího množství spánku stoupá hladina stresových hormonů. U chronických problémů se spánkem hrozí nejen zvýšený stres a problémy s ním spojené, ale i zhoršená krátkodobá paměť a mozkové činnosti celkově.

Pasivně odpočívat je ale možné nejen spánkem. Odpočívat se dá i čtením knihy, malováním obrazu, psaním básní nebo třeba focením během procházky.

KAŽDÁ HVĚZDA VYHASÍNÁ

Na co se zaměřit? Mezi nejčastější symptomy syndromu vyhoření patří apatie, netečnost, podrážděnost a nízká produktivita. Pokud kamarád, který dříve do všeho šel s nadšením a po hlavě, najednou nemá zájem o přípravu schůzek, nic ho nebaví a nemůže přijít na to, jaký má smysl jet se kmenem na puták, je čas zbystřit. Může to být znak vyhoření. Nebo se to týká právě tebe? Zkus si odpovědět na otázky v orientačním dotazníku Ministerstva zdravotnictví. Najdeš ho spolu s dalšími informacemi o syndromu vyhoření na stránce www.zzmz.cz/syndrom-vyhoření.

JAK SI PORADIT?

Syndrom vyhoření není lehké překonat. Jedním z doporučených postupů je dát si na pár týdnů od náročných práce pauzu. V případě vedení oddílu nebo jiné skautské činnosti to ale nebývá reálné řešení. Je ovšem na místě zvážit, které oddílové či kmenové činnosti a starosti lze delegovat na ostatní činovníky a které je možné zcela vypustit. S prioritizací jednotlivých, nejen skautských úkolů a povinností mohou činovníkům pomoci pracovní listy *Skauting nebo život*, které najdete na *Křížovatce na Inspiromatu* nebo u článku *Skauting nebo život* na odkaze zpravodajstvi.skaut.cz/clanek/skauting-nebo-zivot-o-povinnosti-k-sobe. Pokud ho ještě neznáte, za studování stojí i *Kodex dospělých*, který je k článku připojen.

V boji proti vyhoření jsou velmi dobrými nástroji také sebevzdělávání, kvalitní organizace času (včetně chvil na odpočinek) a podpora přátel. Všechny tyto věci mohou pomoci najít ztracenou chuť do práce i skautingu.

Neméně důležité je uvědomit si příčinu burn-outu. V případě, že si nejsme schopni problém připustit nebo máme pocit, že nemůžeme příčinu problému změnit, žádná vzdělávací ani zážitková roverská akce pocit vyhoření nepřekoná na dlouho. V takové chvíli je vhodné požádat o pomoc profesionály, například psychoterapeuta či psychologa. K soukromému psychoterapeutovi není potřeba doporučení lékaře. Terapie může díky dlouhodobějšímu působení pomoci syndromu vyhoření porazit. Může nám též nabídnout zvládací techniky, díky kterým začínající problém poznáme a budeme ho umět v budoucnu rychleji a efektivněji řešit. Jaké druhy terapií existují, na co se před začátkem připravit a jak podpořit kamaráda či jiného blízkého člověka, který o terapii uvažuje, najdete na stránkách nevypustdusi.cz/2021/11/15/psychoterapie/. Mimo jiné zde najdete i telefonní čísla na krizové linky, jako je třeba Linka první psychické pomoci. V případě, že váháte, jistotu je krizová linka Junáka! ●

ČEKATELSKÉ KURZY PŘIBÝVAJÍ. PŘESTO JICH CHYBÍ DVACET

AUTORKA **PETRA SÝKOROVÁ – SURIKATA**

Každý rok máme zhruba deset nových čekatelských kurzů. Až na čtyři sta zájemců se na ně však přesto nedostane. Podívejme se na zoubek příčinám a možným řešením tohoto problému.

PŘED PANDEMIÍ BYLO DVAKRÁT VÍCE ZÁJEMCŮ NEŽ KURZŮ, ALE I NYNÍ JSOU ČEKATELKY NAPLNĚNÉ

Přestože aktuálně jsou díky nárůstu počtu kurzů čekatelky dostupnější, Junák v současnosti stále nedokáže uspokojit všechny zájemce o skautské vzdělávání. Vyplývá tak z dat analýzy iniciované VRJ. Situace se však lepší a každý rok vzniká průměrně deset nových čekatelek. Přesto není čtyři sta lidí z kapacitních důvodů každoročně přijato.

Nedostatek čekatelských a dalších kvalifikačních kurzů zapříčiněný stále se zvyšující členskou základnou je dlouhodobý problém.

CO DĚLAT, KDYŽ SE NEDOSTANU NA ČEKATELKY?

Na všechny se zkrátka při současném počtu čekatelek nemůže dostat hned napoprvé. Zkus hledat cesty, jak i tak něco podniknout a nezůstat bez kurzu.

Zkus nekvalifikační kurz

I na nekvalifikačním kurzu se naučíš plno věcí, navážeš nová přátelství a zažiješ spoustu krásných chvil. Jediný rozdíl je, že se jedná o vzdělání, které nemá určený „titul“ a odznak. Nekvalifikační kurzy mohou mít formu tábora, celostátní vzdělávací akce

nebo další vzdělávací akce. Příkladem nekvalifikačních kurzů jsou Svatoplukovy Pruty, LK Veronica, RLK Fonticulus, LK FONS Beníšky, Elixír, HelpDesk, roverský tábor Naděje aj.

Nové obzory a zážitky získáš i na celostátních skautských akcích (Miquik, Korbo, Obrok) a při hrách plných dobrodružství, při nichž zjistíš, co vše dokážeš (Přežití – simbik.eu, Noční šifrovací hra v Jablonci nad Nisou – jbcocode.cz atd.).

Udělej si zdravotnický kurz

Od 16 let se můžeš přihlásit na zdravotnický kurz. Po složení zkoušek a dovršení 18 let získáš oprávnění k výkonu funkce zdravotníka zotavovacích akcí (typicky na tábore).

Zdravotnický kurz je jedna z nutných vůdcovských kvalifikací. Když si jej uděláš před vůdcovkami, bude ti stačit i po jejich složení. Pokud už zdravotník máš, můžeš jet na doškolovací kurz.

JAK MŮŽEŠ JAKO ÚČASTNÍK ZLEPŠIT SITUACI S NEDOSTATKEM KURZŮ?

Ročně přibývají nové kurzy a zároveň se s různou pravidelností opakují ty staré. Odlehčit práci organizátorům může však i každý zodpovědný zájemce. Jak tedy přispět svou troškou do mlýna?

Včas se omluv, musíš-li účast zrušit

Jedním z problémů současnosti je, že místa na kurzech zůstanou nezaplněna, protože se zájemci, kteří se nakonec kurzu nezúčastní, včas neodhlásí. Pokud svoji nepřítomnost oznámíš příliš pozdě, například den předem, nikoho už instruktoři neseženou. Proto by ses měl/a už při přihlašování dobře rozmyslet, zda můžeš jet, a pokud ne, dát to vědět zavčasu, aby místo nezůstalo neobsazené.

Novinka: Jdi rovnou na vůdcovskou zkoušku

Nově lze v ojedinělých případech čekatelkou zkoušku zcela vynechat a od jednadvaceti let rovnou skládat vůdcovku bez čekatelky, máš-li s působením při vedení oddílu dlouholeté zkušenosti. Pokud však patříš do věkové skupiny 15–20 let, čekatelka pro tebe má význam. Jestliže máš zájem o kurz, nečekej, až ti bude 21, a přihlas se rovnou. V nižším věku máš větší šanci setkat se na kurzu s vrstevníky a více si ho užiješ.

Co takhle založit čekatelský kurz?

Pokud už máš vůdcovský dekret, můžeš pomoci Junáku zlepšit situaci s nedostatkem vedoucích. A to například tak, že vdechneš život novému vzdělávacímu kurzu. V instruktorském týmu by měli být minimálně čtyři lidé (raději však více). Aby ses mohl stát instruktorem, budeš si muset osvojit kompetence ve skautském vzdělávání. Potřebné informace pro vzdělavatele nalezneš na stránce krizovatka.skaut.cz/vzdelavani.

Zvažuješ-li založení čekatelek, můžeš se ozvat koordinátorce vzdělávacích týmů (simona.kubatova@skaut.cz), a to i tehdy, pokud tvůj plánovaný kurz nespĺňuje všechny formální podmínky. Požadavky na tým byly totiž vloni zjednodušeny pro větší dostupnost. Rádi ti pomohou například sehnat chybějící instruktory do týmu.

Přesné podmínky pro založení čekatelek stanovuje Řád pro vzdělávání.

Pošli více přihlášek a nepropásni termín přihlašování

Poměrně nově se roveři na čekatelky víceméně jednotně přihlašují přes skautský informační systém SkautIS, který sleduje, kolik přihlášek skauti podali a zda byli skutečně někde přijati. Díky přihlašování účastníků přes SkautIS víme, že z důvodu nedostatečného počtu čekatelek je taktické poslat přihlášky do více kurzů současně.

Aby ses mohl/a zaregistrovat, musíš si hlídat termíny, kdy bude přihlašování spuštěno. Na stránce kurzy.skaut.cz je seznam všech kurzů a notifikace, která je hlídá (tlačítko Upozorni mě). Kurzy se tam objevují průběžně.

JAKÉ ČEKATELKY VZNIKLY V POSLEDNÍ DOBĚ?

Někteří lidé čekají dlouho na svůj vysněný kurz, jiní se s chutí přihlásí na některý nově vzniklý. Nedávno například přibyl čekatelský kurz Na Vrchol jakožto absolventský projekt frekventantů instruktorské lesní školy Dobré kafe 2022 a ČK Tobogán jako výstup absolventů předchozího ročníku těchto instruktorek. Premiéru má za sebou třeba i ČLK Na větví z jižních Čech se zajímavým systémem náhodně vylosovaných účastníků. Novými kurzy jsou také Narval, Tuten, Hrádek a Zlatá Haná.

Čekatelky s nejbližším termínem přihlašování

V prosinci začne nábor do čtyř čekatelek. Od 1. 12. se můžeš přihlásit na Jesenický čekatelský lesní kurz (od 18:00) či na druhý ročník nového ČLK Narval (od 20:22). Čtvrtého prosince začíná přihlašování na ČLK Trinity (od 4:12). Také ČLK ZVON obohacený o zimní táboření na Šumavě a Světluškovský lesní kurz aktuálně přijímají přihlášky. ●

SKAUT JE HOSPODÁRNÝ

AUTORKA KAROLÍNA ČERNÁ – KÁJA

Jako jeden z deseti bodů skautského zákona slýcháme, že je skaut hospodárný. Jak však tento bod naplňovat nejen při pořádání skautských akcí, ale také během celého roku? A jak správně vést děti v oddíle k tomu, aby byly hospodárné? V článku můžete najít inspiraci, jak na to.

ZBYTEČNĚ NEPLÝTVÁME

Asi všichni víme, že být hospodárný znamená zbytečně neplýtvat. Pokud se nám například rozbije nějaká věc, která je ještě opravitelná, neměli bychom z hlediska hospodárnosti kupovat jinou, nýbrž se pokusit opravit starou. Jestliže je věc, která se nám rozbila, drahá, pak nad opravou zpravidla tolik neváháme. Avšak pokud pro nás není nákladné daný předmět koupit, obvykle si spíš pořídíme nový, než bychom jej opravili. Že tomu tak není? Schválně se zamyslete. Když se vám třeba naposled rozbila reklamní propiska, zkusili jste ji aspoň opravit, nebo jste ji prostě vyhodili a vzali si jinou? Když vaše středisko pořizuje nové věci, pokusili jste se předtím ty staré opravit nebo místo kupování vlastnoručně vyrobit?

ČAS JSOU PENÍZE

Jak se říká, čas jsou peníze, a jistě je časově méně náročné udělat pár kliků na internetu a nakoupit nové zboží, než opravovat to staré, natož ho třeba sami vyrábět. Nevytrácí se nám tím tak trochu esence, která by měla patřit do skautského života? Neztrácíme tak zručnost a kreativitu? A neušetřili bychom někdy čas i peníze, kdybychom nekupovali stále nové věci? Uvedu příklad. Místo toho, abyste pořídili krmítko pro ptáčky v obchodě, zkuste ho s dětmi vyrobit na schůzce. Rozbila se vám v klubovně židle? Pokuste se ji společně opravit. Chcete čas od času hrát s dětmi společenské hry? Můžete si je společně vyrobit a na další

schůzce zahrát. Skauti a skautky si tak procvičí svou zručnost a jistě si i věci budou více vážit, když je vyrobili či spravili společnými silami. Samozřejmě to tak nejde vždy a mnohdy je finančně i časově jednodušší věci koupit. Vždy bychom však měli před nákupem nového zboží zvážit, zda ho opravdu potřebujeme, zda by nešlo daný předmět vyrobit či opravit, od něho si půjčit či koupit z druhé ruky.

HOSPODÁRNÁ KUCHARKA

Co se týče skautských akcí, dalším důležitým faktorem je hospodaření s jídlem. Jedním z dobrých způsobů, jak nakládat hospodárněji s jídlem, je vést si tabulky, do kterých zapisujeme kolik se zhruba na výpravách či táboře snědlo jídla, a podle toho se snažit vařit. Takto bychom se měli blížit tomu, že jídla není málo, ale zase ho moc nezbyvá. Pokud máme zkušenost, že děti nějaké konkrétní jídlo rády nemají, má tendenci nám vyzbýt a dá se z jídelníčku vynechat, pak ho raději nahraďme nějakým jiným pokrmem. Pokud vám

nějaké jídlo zůstane (buřty z opékání, čočka, rýže), použijte ho na uvaření dalšího jídla (z buřtů udělejte buřtguláš, z čočky čočkovou polévku a z rýže třeba rizoto, atd.). Případně jestli už z výpravy nebo tábora odjíždíte, zkuste jídlo rozdat nebo si ho odvezte v krabíčce domů. Rovněž učte skauty a skautky, aby jídlem neplývali a nechali si nandat takovou porci, kterou snědí. Před skautskou akcí nakupte jídlo, které vydrží, aby se vám nezkažilo a najděte si případně obchod poblíž, kde potřebné potraviny můžete dokoupit. Je pochopitelné, že se budete snažit nakoupit levné potraviny, ale dejte si pozor, aby to nebylo na úkor kvality jídla. Děti taky učte, aby neplývaly nejen jídlem, ale i vodou, například když se sprchují nebo si čistí zuby.

ŠETŘÍME PŘI POŘADÁNÍ SKAUTSKÝCH AKCÍ

Co se celkově pořádání skautských akcí týče, tak (nejen) při současné inflaci budete jistě chtít ušetřit za pronájem klubovny. Pokud vám to počasí dopřeje, můžete jezdit s oddílem na putáky, při kterých se nocuje pod širákem. Dále je také vhodné si před odjez-

dem na akci udělat závazný průzkum počtu lidí, kteří pojedou. Takhle dokážeme lépe odhadnout, kolik čeho nakoupit, kolik zarezervovat lístků a tak dále. Jestliže chceme vyrazit na výstavu, do divadla nebo do kina, vyplatí se prohledávat nejrůznější zdroje. Nemusíte jít na známou výstavu, za kterou zaplatíte spoustu peněz za lístky. Mnohdy se můžete podívat na zajímavé akce zadarmo nebo za rozhodně přijatelnější cenu. Dále se vyplatí hledat výstavy a akce, které nabízí skupinové slevy pro školy, či se alespoň na tuto možnost předem zeptat. Jistě se i mezi skauty a skautkami ve vašem středisku nebo oddíle najdou skryté talenty. Zkuste uspořádat karaoke, výstavu obrazů či autorské čtení. Jistě to bude velmi obohacující zážitek.

UČÍME ŠETRNOSTI OSTATNÍ

Nakonec bych chtěla zmínit i důležitost pořádání skautských akcí či programů na schůzky, které se věnují tématu hospodárnosti. Ať už se jedná o program o finanční gramotnosti, o neplýtvání obecně či například šetrnosti vůči přírodě. Být hospodárný je v současné ekonomické situaci ještě důležitější téma než dříve, proto bychom se jenom my sami měli snažit být hospodární, ale rovněž k tomu vést děti v našem oddíle.

Na závěr zmíním pár tipů na program, který můžete zrealizovat třeba na schůzce. Můžete například společně opravit rozbitou či vyrobit novou věc, kterou potřebujete do klubovny. Rovněž si můžete společně vysvětlit, proč je důležité být šetrný a věcmi neplýtvat. Co se týče programu na finanční gramotnost, s mladšími dětmi si můžete například za použití vyrobených peněz společně ukázat, co se za jakou částku dá pořídit a jakým způsobem můžeme ušetřit. Se staršími dětmi se můžete formou diskuze bavit obecně o financích a tématech s nimi spojených jako jsou kryptoměny, akcie, ale i daně, inflace atd., jelikož se těmto tématům často nevěnuje na základních a středních školách dostatečná pozornost. ●

VÍKEND POD SNĚHOVOU STŘECHOU

AUTOR ALEŠ BĚLOHRADSKÝ – LIŠÁK

Po Jizerské magistrále se za slunečných zimních dnů prohánějí tisíce běžkařů. Jen ti zasvěcení ale vědí, že kousek pod ní, v nenápadném údolí na břehu potoka, stojí sněhové městečko.

Každý rok na konci února vyroste v Jizerských horách tábor z iglů pro rovery a rangers z celé republiky, skauty i neskauty. Předěl, jak se tato zážitková akce jmenuje, je skvělá příležitost prožít víkend pod sněhovou střechou.

POSTAV DŮM ZA TŘI HODINY

Nejlepší je přijet na místo už o týden dřív a postavit si své iglú. Sejde se vždycky dobrá parta, během jednoho dne vznikne sněhový tábor obvykle tak z osmi obydlí, do kterých se vejde klidně čtyřicet lidí. Je to kouzelné místo Jizerských hor. I když máš pocit, že nikde není skoro žádný sníh, v údolí ho leží na konci února dost na to, aby se městečko dalo postavit. Za bezmála třicet let, po kterých liberecká „dvaadvacítka“ tuto akci pořádá, se nikdy nestalo, že by tu byl sněhu nedostatek.

FOTO ARCHIV AKCE

POSELSTVÍ Z AFRIKY

Když zaryješ lopatu do závěje a prohrabeš se až na zem, máš před sebou deníček probíhající zimy: dobře spojené vrstvy z dob, kdy se sníh střídá se slunečnými dny, vyšší nánosy sypkého sněhu z prudkých chumelenic, občas proložené ledovými krustami, které připomínají čas oblevy. Naoranžovělá vodorovná linka ve stěně každého iglú je vzpomínka na týden, kdy na nás padal saharský písek, což se jeden ročník stalo. Na vrchu všech vrstev může být klidně metr čerstvého prašanu, dosud neslehlého.

Čerstvý sníh a sypké vrstvy musíš odházet, z těch kompaktních pak krájet úhledné kvádry, ze kterých se nejlépe staví. Začátečníci často kvádry při stavbě málo klopi a vrší tak zbytečně vysokou věž, kterou je pak těžké uzavřít. Na vrch patří správně tvarovaný sněhový kvádr – klenák, který zatěsní otvor ve stropu. Pak už můžeš hloubit a mírně rozšiřovat iglú dolů k pevné zemi a sníh vyhazovat vstupním otvorem. Nakonec je potřeba vnitřní stěny dobře vyhladit, protože voda kapající na spacák z případných výčnělků ruší klidný spánek. Ve čtyřech lidech celou stavbu stihnete za tři hodiny práce.

NA PLÁŽI

Přijet na Předěl můžeš, i když si své iglú nepostavíš, místa bývá dost pro všechny, ale ve vlastním se spí samozřejmě nejlépe. Iglú se staví o týden dříve, většinou se zájemci, kteří se tuto dovednost chtějí

naučit. Za tu dobu sněhové přibytky sesednou, zpevní se, jsou z nich poctivé domy, ve kterých přežiješ jakoukoli nepřízeň počasí. Po týdnu chumelenic přijedeš k malebným kopečkům, pod kterými hledáš tábor, po týdnu mrholení jsou iglú lesklá a pevná jako kámen. V těch největších přespí pohodlně osm lidí.

V sobotu se vyráží do kopců na běžkách. Je potřeba jízdu na nich aspoň trochu ovládat a nebát se s nimi projet i terénem, protože ne vždy brázdíme upravené magistrály. Každý rok má Předěl své téma, například: na pláži, na hradě, ve vlaku, v mraveništi, u stolu, v liščí noře nebo v divadle. Podle tématu se během celého dne utkávají vytvořené soutěžní skupiny ve všemožných hříčkách.

Stalo se milou tradicí, že na každém Předělu dostaneš nějaký praktický upomínkový předmět: čepici, rukavice, návleky, ručník, lžici. Když pojeděš po Jizerkách s očima otevřenýma, pravděpodobně potkáš na nějaké části výstroje okolo jedoucího sportovce nápis PŘEDĚL – dobrý signál, že se jedná o spřízněnou duši. S předmětem bývá spojena i některá z disciplín: nejraději vzpomínám na dlouhý sjezd, během kterého jsme nesměli ztratit ze lžice čokoládovou kuličku. Soustředěně výrazy čtyřiceti jezdců s kuličkami na lžících, nevyhnutelné hromadné kolize a nechápavé pohledy protijedoucích běžkařů, mám stále ve svěží paměti.

KOMFORT V IGLÚ

Večer u ohně bývá nejklidnější. Nemáš na starosti nic, než se ohřívat od plamenů a být s ostatními. Vždy obdivuji kytaristy, kteří i v desetistupňovém mrazu dokážou kruh kolem ohně rozezpívat. Spaní v iglú je pak samostatná kapitola. Na karimatku si rozložíš oblečení. Z části proto, aby se zvýšila izolační vrstva (dosud nejedím s důchodcovskou pěticentimetrovou samonafukovačkou), z části proto, aby ti oblečení

přes noc nezmrzlo do těžko použitelných tvarů. Říká se, že svíčka v iglú udrží teplotu nad nulou. Nejsem si tím jistý, každopádně je v něm pak ale útulně a povídání před spaním v mihotavém světle odrážejícím se od ledového stropu patří k nejhezčím vzpomínkám a společné noci v iglú utužují nově vzniklá přátelství.

Předěl nese své jméno podle místa v Jizerských horách, kde se konal první ročník. Pro mě ale znamená víc: je to předěl mezi zimou a jarem. Dole v nížinách často už kvetou narcisy, když se tam v neděli vracíme. Teprve po Předělu může jaro naplno propuknout. Je to taky předěl mezi pevným zdravím a náchylností k nemoci, předěl mezi životem v komfortu a připraveností na nepohodlí. To vše mi běží hlavou, když ráno sjíždím z hor. Vrací se mi i slova „poselství Předělu“, která zazněla v sobotu večer u ohně přivezeného březovou fakulí z hor. Jsou to slova inspirovaná Setonem, ale podepřená třicetiletou tradicí těchto roverských podniků.

DOMŮ NALEHKO

Zvláštní pocit opouštět plně funkční tábor. Nemáš žádný stan, který bys musel zmrzlý bourat, jen sbalíš svoje věci, odvezeš lopaty, pily, hrnec. Městečko ztichne, ale zůstane v plné kráse. Je pěkné se tam pak ještě tu a tam vrátit – tak si teprve uvědomíš, jak bytelná obydlí jsme postavili. Některá stojí celá ještě koncem dubna, kdy už k nim na běžkách ani nedojedeš... ●

Místo: Josefův Důl, Liberecký kraj

Kdy: 24.–26. února 2023

Cena a registrace: 180 Kč, registrace přes stránky www.predel.webnode.cz

Vánoční koncert Skautského sboru

21. prosince 2022, Husův sbor,
Farského 1386/3, Praha

Na svůj první předvánoční koncert zvou členové Skautského sboru všechny kamarády a fanoušky do holešovického husitského kostela. Přijďte s námi nasát atmosféru posledního adventního týdne a poslechnout si české i zahraniční vánoční i předvánoční klasiky. Některé části programu překvapí ojedinělými úpravami a jiné zase svým tradičním stylem. Po koncertě rádi posedíme společně s diváky a dáme si něco dobrého na zahřátí.

Zdravotnický kurz Polaris Pardubice

20.–22. ledna 2023, Pardubice/Krkonoše;
10.–12. února 2023, Pardubice/Krkonoše;
24.–26. února 2023, Pardubice
kurzy.skaut.cz

Zdravotnický kurz je postaven na teoretických znalostech i praktických dovednostech a jejich intenzivním nácviku. Úspěšné absolvování kurzu opravňuje účastníky k výkonu funkce zdravotníka zotavovacích akcí. Podmínkou je věk minimálně 18 let, účast na všech částech kurzu a splnění závěrečné zkoušky. Přihlašování probíhá přes skautIS.

Společný seminář OČK

17.–19. února 2023, Pardubice

Společný seminář odborných činovníckých kvalifikací není klasickým vzdělávacím kurzem. Slouží k ověření odbornosti, didaktiky oboru či získání lektorských dovedností. Semináře se mohou zúčastnit pouze žadatelé, kteří splňují podmínky pro udělení OČK. Více informací je na webu: ock.skaut.cz, přihlašování probíhá přes skautIS.

Čekatelský kurz Habanero

10.–12. března 2023, Vyškov; 31. března – 2. dubna 2023, Kopřivnice; 5.–8. května 2023, Hodoňovice;
26.–28. května 2023, Vyškov
habanero.skauting.cz

Na jaře nás čeká třetí ročník se čtyřmi ostrými víkendy. Přihlas se, pokud hledáš inspiraci a chceš si okořenit svou skautskou cestu. Nečekej únavné a suché přednášky. Přesvědč se, že i na víkendovém kurzu se lze učit zážitkem. Pojed' na ten nejostřejší kurz v zemi.

Jesenický čekatelský lesní kurz

26.–28. května 2023, Sobotín; 17.–27. srpna 2023, Olšany; 6.–8. října 2023, Sobotín
jels.skauting.cz

Lesní kurz propojuje praktickou i duchovní stránku skautingu. Formuje osobnosti čekatelů a čekatelek pomocí nabitého programu, prastarých skautských rituálů a osobních příkladů. Kurz je určen skautům a skautkám starším 15 let. Přihlašování je už spuštěno přes skautIS.

Workshop k družinovému systému

Junák nabízí možnost pozvat si do svého střediska lektory, kteří realizují workshop o družinovém systému, jehož cílem je posílit jeden ze základních stavebních kamenů skautské výchovy – práci s družinami.

Workshop si každý může domluvit sám do své klubovny, minimální počet účastníků je 15 osob. Lektoři nabízí osmihodinový kurz, který bude specifický pro každý oddíl či středisko, které si jej pozve. Více informací je na webu: ds.skaut.cz, kde najdete i registrační formulář.

Skautská telefonní síť

SKAUT

BUĎ PŘIPOJEN/A: VÝHODNÉ VOLÁNÍ A DATA PRO SKAUTY A SKAUTKY

JIŽ 13 000

*čísel, která mezi sebou
volají a SMSkují zcela zdarma.
I ty můžeš mít to svoje.*

→ skaut.cz/sts

VÁNOČNÍ NADÍLKA

stylové dárky na skautském obchodě

A POŠTOVNĚ ZDARMA

skaut.cz/obchod

Na skautském obchodě pořídíte spoustu pěkných dáreků. Čekají na vás skautské produkty ze všech možných kategorií za výborné ceny. Stačí jenom vybrat z rozmanité nabídky skautských dárkových předmětů, prémiového zboží, šperků, oblečení, publikací a dalšího. Pořídte pro své blízké či pro skautky a skauty do oddílu sympatickou vánoční nadílku.